**Európai Parlament**
2024-2029

**ELFOGADOTT SZÖVEGEK**

# P10_TA(2025)0278

## Nemi esélyegyenlőségi stratégia (2025)

### Az Európai Parlament 2025. november 13-i állásfoglalása a 2025. évi nemi esélyegyenlőségi stratégiáról (2024/2125(INI))

*Az Európai Parlament*,

– tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. és 3. cikkére,

– tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 8., 10., 19., 79., 83., 151., 153. és 157. cikkére,

– tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, és különösen annak 1., 21., 23. és 24. cikkére,

– tekintettel a Parlament, a Tanács és a Bizottság által 2017. november 17-én kihirdetett és aláírt szociális jogok európai pillérére, valamint a „Cselekvési terv a szociális jogok európai pillérének megvalósítására” című, 2021. március 4-i bizottsági közleményre (COM(2021)0102),

– tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára és a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára,

– tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979. december 18-i ENSZ-egyezményre és annak általános ajánlásaira,

– tekintettel a fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló, 2006. december 12-én elfogadott ENSZ-egyezményre,

– tekintettel a fogyatékossággal élő személyek jogaival foglalkozó ENSZ-bizottság által 2025. március 21-én elfogadott, az Európai Unió második és harmadik összevont időszakos jelentésével kapcsolatos záró észrevételekre, és különösen az abban foglalt, 6. cikkel kapcsolatos ajánlásokra,

– tekintettel a faji megkülönböztetés valamennyi formájának megszüntetéséről szóló, az ENSZ Közgyűlése által 1965. december 21-én elfogadott nemzetközi egyezményre,

– tekintettel az ENSZ 1995. szeptember 15-i Pekingi Nyilatkozatára és Cselekvési Platformjára, valamint azok felülvizsgálati konferenciáinak eredményeire,

– tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló, 2000. október 31-i, 1325 (2000) számú határozatára,

– tekintettel az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó, 2015. október 21-i fenntartható fejlődési menetrendjére és az abban meghatározott fenntartható fejlődési célokra, különösen az 5. fenntartható fejlődési célra („A nemek egyenlőségének megvalósítása, minden nő és lány társadalmi szerepének megerősítése”) és a 3. fenntartható fejlődési célra („Az egészséges élet biztosítása és a jóllét előmozdítása minden korosztály valamennyi tagjának”, amely magában foglalja a nőket és a lányokat is], valamint az azokhoz kapcsolódó célokra és mutatókra,

– tekintettel az Eurostat „Fenntartható fejlődés az Európai Unióban: a fenntartható fejlődési célok megvalósítása terén az Unió által elért eredményekről szóló 2024. évi nyomonkövetési jelentés” című, 2024. júniusi jelentésére[1],

– tekintettel a Bizottság „A 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrend végrehajtásáról szóló önkéntes uniós felülvizsgálat” című, 2023. májusi jelentésére[2],

– tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek az egyenlő díjazásról szóló, 1951. június 29-i egyezményére, valamint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 2019. június 21-i Erőszak és Zaklatás Elleni Egyezményére,

– tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tisztességes munkáról és az ápolási-gondozási ágazatról szóló, 2024. június 14-i határozatára,

---

1 Eurostat, „Fenntartható fejlődés az Európai Unióban: A fenntartható fejlődési célok megvalósítása terén az Unió által elért eredményekről szóló nyomonkövetési jelentés, 2024. évi kiadás”, 2024, https://ec.europa.eu/eurostat/documents/15234730/19397895/KS-05-24-071-EN-N.pdf/730c983a-fa93-6ce2-7905-2379de04f3e9?version=1.0&t=1718611411114.

2 Európai Bizottság, „A 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrend végrehajtásáról szóló önkéntes uniós felülvizsgálat”, 2023, https://commission.europa.eu/system/files/2023-06/SDG-Report-WEB.pdf.

– tekintettel az Európa Tanács nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló, 2011. május 11-i egyezményére (isztambuli egyezmény), amelyet az EU 2023 júniusában ratifikált, valamint annak végrehajtása tekintetében a nőkkel szembeni erőszakkal és a kapcsolati erőszakkal szembeni fellépés szakértői csoportjának (GREVIO) országfelügyeleti jelentéseire,

– tekintettel az Európa Tanács „Második általános jelentés a GREVIO tevékenységeiről” című, 2021. áprilisi jelentésére,

– tekintettel az Európa Tanács emberi jogi biztosának és az Európa Tanács szerveinek ajánlásaira, jelentéseire és állásfoglalásaira,

– tekintettel a 2006 novemberében elfogadott yogyakartai alapelvekre, valamint a 2017 novemberében elfogadott „Yogyakarta plusz 10” elvekre,

– tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Bizottsága által 2016. március 31-én a 2324/2013. sz. közleményben elfogadott megállapításokra (Mellet kontra Írország, 6. lábjegyzet, 7.7. szakasz), valamint a 2011. március 29-én az 1608/2007. sz. közleményben elfogadott megállapításokra (L.M.R. kontra Argentína, 9.3. és 9. szakasz),

– tekintettel a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód különböző szempontjaira vonatkozóan 1975 óta elfogadott különböző EGK és

EU irányelvekre (79/7/EGK[3], 86/613/EGK[4], 92/85/EGK[5], 2004/113/EK[6], 2006/54/EK[7] és 2010/41/EU[8] irányelvek),

– tekintettel a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvre[9] (a faji egyenlőségről szóló irányelv), valamint „Az EU rasszizmus elleni cselekvési terve a 2020–2025-ös időszakra” című, 2020. szeptember 18-i bizottsági közleményre (COM(2020)0565),

– tekintettel a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosságra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló, 2008. július 2-i bizottsági javaslatra (COM(2008)0426) (a megkülönböztetés tilalmáról szóló horizontális irányelv);

---

3 A Tanács 79/7/EGK irányelve (1978. december 19.) a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a szociális biztonság területén történő fokozatos megvalósításáról (HL L 6., 1979.1.10., 24. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1979/7/oj).

4 A Tanács 86/613/EGK irányelve (1986. december 11.) a valamely önálló vállalkozói tevékenységet, beleértve a mezőgazdasági tevékenységet is, folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról, valamint az önálló vállalkozó nők terhességi és anyasági védelméről (HL L 359., 1986.12.19., 56. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1986/613/oj).

5 A Tanács 1992. október 19-i 92/85/EGK irányelve a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről (HL L 348., 1992.11.28., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/85/oj).

6 A Tanács 2004/113/EK irányelve (2004. december 13.) a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 373., 2004.12.21., 37. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2004/113/oj).

7 Az Európai Parlament és a Tanács 2006/54/EK irányelve (2006. július 5.) a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról (HL L 204., 2006.7.26., 23. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/54/oj).

8 Az Európai Parlament és a Tanács 2010/41/EU irányelve (2010. július 7.) az önfoglalkoztató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról valamint a 86/613/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 180., 2010.7.15., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2010/41/oj).

9 HL L 180., 2000.7.19., 22. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2000/43/oj.

– tekintettel az európai védelmi határozatról szóló, 2011. december 13-i 2011/99/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre[10],

– tekintettel a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre[11],

– tekintettel a termékekre és a szolgáltatásokra vonatkozó akadálymentességi követelményekről szóló, 2019. április 17-i (EU) 2019/882 európai parlamenti és tanácsi irányelvre[12],

– tekintettel a szülők és a gondozók vonatkozásában a munka és a magánélet közötti egyensúly megteremtéséről, valamint a 2010/18/EU tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. június 20-i (EU) 2019/1158 európai parlamenti és tanácsi irányelvre[13] (a munka és a magánélet közötti egyensúlyról szóló irányelv),

– tekintettel az Európai Külügyi Szolgálat „A 2019–2024-es időszakra vonatkozó, a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló uniós cselekvési terv” című, 2019. július 4-i munkadokumentumára, mely cselekvési terv időtartamát 2023 novemberében 2027-ig meghosszabbították,

– tekintettel az „Egyenlőségközpontú Unió: a romák egyenlőségének, társadalmi befogadásának és részvételének előmozdítását célzó uniós stratégiai keretrendszer” című, 2020. október 7-i bizottsági közleményre (COM(2020)0620),

– tekintettel a digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról szóló, 2022. október 19-i (EU) 2022/2065 európai parlamenti és tanácsi rendeletre (digitális szolgáltatásokról szóló rendelet)[14],

– tekintettel a nyilvánosan működő részvénytársaságok igazgatói körében a nemek közötti egyensúly javításáról és a kapcsolódó

---

10 HL L 338., 2011.12.21., 2. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/99/oj.

11 HL L 315., 2012.11.14., 57. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj.

12 HL L 151., 2019.6.7., 70. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/882/oj.

13 HL L 188., 2019.7.12., 79. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1158/oj.

14 HL L 277., 2022.10.27., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj.

intézkedésekről szóló, 2022. november 23-i (EU) 2022/2381 európai parlamenti és tanácsi irányelvre[15],

– tekintettel a férfiak és nők egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazása elve alkalmazásának a bérek átláthatósága és végrehajtási mechanizmusok révén történő megerősítéséről szóló, 2023. május 10-i (EU) 2023/970 európai parlamenti és tanácsi irányelvre[16],

– tekintettel a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről szóló, 2024. május 14-i (EU) 2024/1385 európai parlamenti és tanácsi irányelvre[17],

– tekintettel a foglalkoztatás és munkavégzés terén a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód és esélyegyenlőség tekintetében az egyenlőséggel foglalkozó szervekre vonatkozó előírásokról, valamint a 2006/54/EK és a 2010/41/EU irányelv módosításáról szóló, 2024. május 14-i (EU) 2024/1500 európai parlamenti és tanácsi irányelvre[18],

– tekintettel az emberkereskedelem megelőzéséről és az ellene folytatott küzdelemről, valamint az áldozatok védelméről szóló 2011/36/EU irányelv módosításáról szóló, 2024. június 13-i (EU) 2024/1712 európai parlamenti és tanácsi irányelvre[19] (az emberkereskedelem elleni felülvizsgált irányelv),

– tekintettel a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekek szexuális bántalmazását ábrázoló anyagok elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló, 2024. február 6-i bizottsági javaslatra (COM(2024)0060),

– tekintettel „Az egyenlőségközpontú Unió: a 2020–2025 közötti időszakra szóló nemi esélyegyenlőségi stratégia” című, 2020. március 5-i bizottsági közleményre (COM(2020)0152),

– tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének „A nemek közötti egyenlőségre vonatkozó III. uniós cselekvési terv (GAP) – Az EU külső tevékenységeiben a nemek

---

15 HL L 315., 2022.12.7., 44. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2381/oj.

16 HL L 132., 2023.5.17., 21. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/970/oj.

17 HL L, 2024/1385, 2024.5.24., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj.

18 HL L, 2024/1500, 2024.5.29., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1500/oj.

19 HL L, 2024/1712, 2024.6.24., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1712/oj.

közötti egyenlőség biztosítását és a nők szerepének megerősítését célzó ambiciózus program” című, 2020. november 25-i közös közleményére (JOIN(2020)0017), mely program időtartamát 2027-ig meghosszabbították, valamint az azt kísérő, „A GAP III végrehajtásához kapcsolódó célkitűzések és mutatók (2021–2025)” című, 2020. november 25-i közös bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2020)0284),

– tekintettel „Az áldozatok jogairól szóló uniós stratégia (2020–2025)” című, 2020. június 24-i bizottsági közleményre (COM(2020)0258),

– tekintettel az európai rákellenes tervre (COM(2021)0044), az EU rákellenes küldetésére és a rák elleni küzdelemmel foglalkozó különbizottság zárójelentésére,

– tekintettel az „Egyenlőségközpontú Unió: Stratégia a fogyatékossággal élő személyek jogainak érvényre juttatásáért (2021–2030)” című, 2021. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2021)0101),

– tekintettel a 2021–2027-es időszakra szóló uniós egészségügyi cselekvési program („az EU az egészségért” program) létrehozásáról és a 282/2014/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2021. március 24-i (EU) 2021/522 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[20],

– tekintettel az európai gondozási stratégiáról szóló, 2022. szeptember 7-i bizottsági közleményre (COM(2022)0440), amelynek célja, hogy színvonalas, megfizethető és hozzáférhető gondozási szolgáltatásokat biztosítson mind a gondozásban részesülők, mind a (formális és informális) gondozók (akik főként nők) helyzetének javítása érdekében,

– tekintettel a megfizethető magas színvonalú tartós ápoláshoz-gondozáshoz való hozzáférésről szóló, 2022. december 8-i tanácsi ajánlásra[21],

– tekintettel a mesterséges intelligenciára vonatkozó harmonizált szabályok megállapításáról, valamint a 300/2008/EK, a 167/2013/EU, a 168/2013/EU, az (EU) 2018/858, az (EU) 2018/1139 és az (EU) 2019/2144 rendelet, továbbá a 2014/90/EU, az (EU) 2016/797 és az (EU) 2020/1828 irányelv módosításáról szóló, 2024. június 13-i (EU) 2024/1689 európai parlamenti és tanácsi rendeletre (a mesterséges intelligenciáról szóló rendelet)[22],

---

20 HL L 107., 2021.3.26., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/522/oj.
21 HL C 476., 2022.12.15., 1. o.
22 HL L, 2024/1689, 2024.7.12., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj.

– tekintettel „Az LMBTIQ-személyek egyenlőségéről szóló, 2020–2025 közötti időszakra vonatkozó stratégia végrehajtása” című, 2024. szeptember 25-i bizottsági jelentésre (COM(2024)0420),

– tekintettel Ursula von der Leyen „Európa választása – Politikai iránymutatás a hivatalba lépő következő Európai Bizottság számára (2024–2029)” című, 2024. július 18-i politikai iránymutatására,

– tekintettel „A nők jogaira vonatkozó ütemterv” című, 2025. március 7-i bizottsági közleményre (COM(2025)0097),

– tekintettel a Bizottság „2025. évi jelentés a nemek közötti egyenlőségről az EU-ban” című, 2025. márciusi jelentésére,

– tekintettel a nők egészségéről szóló, 2006. június 2-i tanácsi következtetésekre[23],

– tekintettel a Bíróság által a V.M.A. kontra Stolichna obshtina, rayon „Pancharevo” ügyben hozott, 2021. december 14-i ítéletre[24],

– tekintettel a fogyatékossággal élő nőkről szóló, 2013. december 11-i állásfoglalására[25],

– tekintettel a fogyatékossággal élő nők helyzetéről szóló, 2018. november 29-i állásfoglalására[26],

– tekintettel a nők jogai és a nemek közötti egyenlőség érvényesülése terén az Európai Unióban tapasztalható visszaesésről szóló, 2019. február 13-i állásfoglalására[27],

– tekintettel az EU isztambuli egyezményhez való csatlakozásáról és a nemi alapú erőszak elleni küzdelmet célzó egyéb intézkedésekről szóló, 2019. november 28-i állásfoglalására[28],

– tekintettel a nemek közötti bérszakadékról szóló, 2020. január 30-i állásfoglalására[29],

– tekintettel „A nemek közötti egyenlőség az EU kül- és biztonságpolitikájában” című, 2020. október 23-i állásfoglalására[30],

---

23 HL C 146., 2006.6.22., 4. o.
24 A Bíróság 2021. december 14-i ítélete, V.M.A. kontra Stolichna obshtina, rayon „Pancharevo” ügy, C-490/20, ECLI:EU:C:2021:1008.
25 HL C 468., 2016.12.15., 128. o.
26 HL C 363., 2020.10.28., 164. o.
27 HL C 449., 2020.12.23., 102. o.
28 HL C 232., 2021.6.16., 48. o.
29 HL C 331., 2021.8.17., 5. o.
30 HL C 404., 2021.10.6., 202. o.

– tekintettel az uniós nemi esélyegyenlőségi stratégiáról szóló, 2021. január 21-i állásfoglalására[31],

– tekintettel a Covid19 okozta válság és a válságot követő időszak nemi dimenziójáról szóló, 2021. január 21-i állásfoglalására[32],

– tekintettel „A nemek közötti digitális szakadék megszüntetése: a nők részvétele a digitális gazdaságban” című, 2021. január 21-i állásfoglalására[33],

– tekintettel „A nők jogai előtt álló kihívásokról Európában: több mint 25 évvel a Pekingi Nyilatkozat és Cselekvési Platform elfogadása után” című, 2021. február 11-i állásfoglalására[34],

– tekintettel a nemek közötti egyenlőségnek a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika (TTMM) oktatása és a kapcsolódó szakmák terén való előmozdításáról szóló, 2021. június 10-i állásfoglalására[35],

– tekintettel „A szexuális és reprodukciós egészség és jogok helyzete az EU-ban a nők egészségével összefüggésben” című, 2021. június 24-i állásfoglalására[36],

– tekintettel a nemi alapú erőszaknak az EUMSZ 83. cikke (1) bekezdésében felsorolt bűncselekmények új területeként való megállapításáról szóló, a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó, 2021. szeptember 16-i állásfoglalásra[37],

– tekintettel a nemi alapú erőszak elleni küzdelemről és azon belül az online erőszakról szóló, a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó, 2021. december 14-i állásfoglalására[38],

– tekintettel „A nők és a férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2018–2020” című, 2021. december 15-i állásfoglalására[39],

– tekintettel a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó III. uniós cselekvési tervről szóló, 2022. március 10-i állásfoglalására[40],

---

31 HL C 456., 2021.11.10., 208. o.
32 HL C 456., 2021.11.10., 191. o.
33 HL C 456., 2021.11.10., 232. o.
34 HL C 465., 2021.11.17., 160. o.
35 HL C 67., 2022.2.8., 137. o.
36 HL C 81., 2022.2.18., 43. o.
37 HL C 117., 2022.3.11., 88. o.
38 HL C 251., 2022.6.30., 2. o.
39 HL C 251., 2022.6.30., 23. o.
40 HL C 347., 2022.9.9., 150. o.

– tekintettel a nők gazdasági függetlenségének vállalkozás és önfoglalkoztatás révén történő megvalósításáról szóló, 2022. május 3-i állásfoglalására[41],

– tekintettel a gondozásra vonatkozó közös európai fellépésről szóló, 2022. július 5-i állásfoglalására[42],

– tekintettel „A nők szegénysége Európában” című, 2022. július 5-i állásfoglalására[43],

– tekintettel a „Szexuális zaklatás az EU-ban és a MeToo-mozgalom értékelése” című, 2023. június 1-jei állásfoglalására[44],

– tekintettel „A prostitúció uniós szabályozása: annak határokon átnyúló vonatkozásai, valamint a nemek közötti egyenlőségre és a nők jogaira gyakorolt hatása” című, 2023. szeptember 14-i állásfoglalására[45]

– tekintettel az abortuszhoz való jognak az Európai Unió Alapjogi Chartájába történő beillesztéséről szóló, 2024. április 11-i állásfoglalására[46],

– tekintettel az ENSZ Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottsága 69. ülésszakára vonatkozó uniós prioritásokról szóló, a Tanácshoz intézett, 2024. december 19-i ajánlására[47],

– tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság „Az Unió megújított hosszú távú költségvetése változó világunkban” című, 2025. április 9-i véleményére,

– tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (FRA), az Eurostat és a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete (EIGE) „A nemi alapú erőszakról szóló uniós felmérés: főbb eredmények” című, 2024. november 25-i jelentésére,

– tekintettel a nemek közötti egyenlőség 2024. évi mutatójára, amelyet az EIGE 2024. december 10-én tett közzé,

---

41 HL C 465., 2022.12.6., 54. o.
42 HL C 47., 2023.2.7., 30. o.
43 HL C 47., 2023.2.7., 2. o.
44 HL C, C/2023/1224, 2023.12.21., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1224/oj.
45 HL C, C/2024/1767, 2024.3.22., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1767/oj.
46 HL C, C/2025/1279, 2025.3.13., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1279/oj.
47 HL C, C/2025/1871, 2025.4.11., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1971/oj.

– tekintettel a Parlamenti Kutatási Szolgáltatások Főigazgatósága által 2021 novemberében közzétett, „Szakpolitikák hosszú távú gondozók számára” című tanulmányra,

– tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,

– tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére,

– tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A10–0210/2025),

A. mivel az egyenlő bánásmódhoz és a megkülönböztetésmentességhez való jog a Szerződésekben és az Alapjogi Chartában elismert alapvető jogok[48], és kulcsfontosságúak az EU továbbfejlesztéséhez; mivel az EU az EUMSZ-ben foglaltaknak megfelelően kulcsszerepet játszik az egyenlőtlenségek felszámolásában és az egyenlőség előmozdításában[49];

B. mivel a nemek közötti egyenlőség az EU egyik alapvető értéke, alapvető jog, és a szociális jogok európai pillérének egyik legfontosabb elve, valamint az előrelépés alapvető feltétele, amely megköveteli az esélyegyenlőség és az eredmények előmozdítását már az oktatás legkorábbi szakaszaiban, valamint a nemi sztereotípiák felszámolását a gyermekkortól kezdve; mivel a Parlament üdvözli „A nők jogaira vonatkozó ütemterv” című, 2025. március 7-i bizottsági közleményhez csatolt nyilatkozatban foglalt elveket mint minimumszabályokat, hangsúlyozva, hogy nagyobb ambícióra van szükség;

C. mivel a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó 2024. évi uniós mutatóban a tagállamok 100 pontból átlagosan 71,0 pontot értek el, ami az előző mutatóhoz képest nagyon mérsékelt, 0,8 pontos javulást jelent; mivel egyre nagyobb visszaesés tapasztalható a nemek közötti egyenlőség és a nők jogai terén elért előrehaladást illetően, amelynek során megpróbálták normaként visszaállítani az elavult nemi szerepeket, megkérdőjelezve a nemek közötti egyenlőség terén elért eredményeket és megakadályozva a további előrelépést; mivel számos érdekelt fél, köztük az ENSZ Közgyűlése is elismerte a nemek közötti egyenlőség terén elért eredményekkel és előrelépéssel szembeni aktív ellenállást, valamint a nők jogai terén mutatkozó fokozódó visszaesést; mivel a genderellenes és jogok ellen fellépő mozgalmak napi szinten veszélyeztetik a nők és lányok alapvető

---

48 Az EUSZ 2. cikke és 3. cikkének (3) bekezdése, az EUMSZ 8., 10., 19. és 157. cikke, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. és 23. cikke.

49 „Az Unió tevékenységeinek folytatása során törekszik az egyenlőtlenségek kiküszöbölésére, valamint a férfiak és nők közötti egyenlőség előmozdítására” – az Európai Unió működéséről szóló szerződés 8. cikke.

jogait és a nemek közötti egyenlőség elérését, és a nők elismerése és a nők jogai terén tapasztalható globális visszaesés a világ déli részén is érezhető, mivel a fejlesztési segélyek csökkentése leginkább a fejlődő térségekben élő nőket érinti, és az általános tilalmi szabály kifejezetten a nőjogi szervezeteket veszi célba; mivel egyértelmű és sürgős szükség van a nők és lányok nemi egyenlőségének és emberi jogainak megerősítésére, védelmére és fejlesztésére[50];

D. mivel a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó politikákat, a család sokszínűségét, az azonos neműek házasságát, a szexuális és reproduktív egészséget és jogokat, valamint a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítését ellenző mozgalmak megpróbálják befolyásolni a nemzeti és európai politikai döntéshozatalt; mivel az egyre sikeresebb és népszerűbb szélsőjobboldali pártok és antidemokratikus, fasiszta ideológiák arra törekednek, hogy aláássák a már meglévő jogokat, akadályozzák a jogalkotás előrehaladását, és gyengítsék a nők, lányok és társadalmunk leginkább marginalizálódott tagjainak védelmét célzó intézményi mechanizmusokat; mivel veszélyeztetik a nők jogai, a nemek közötti egyenlőség és a jogállamiság, valamint általában az alapvető jogok terén az EU-ban és tagállamaiban elért eredményeket, többek között összehangolt dezinformációs kampányok révén; mivel egyelőre kevés kutatás elvégzésére került sor azon mechanizmusok vonatkozásában, amelyek révén ezek a mozgalmak nemzeti határokon átnyúlóan szerveződnek, pénzt gyűjtenek, mozgósítanak és befolyást gyakorolnak, de egy 2021-es jelentés[51] azt mutatta, hogy egy transznacionális hálózat hozza a stratégiai pénzügyi döntéseket a nemzetközi határokon átnyúlóan; mivel az úgynevezett manoszféra aggasztó növekedése világszerte megfigyelhető az online közösségi média férfi véleményvezérei körében, akik azt a hamis narratívát népszerűsítik, hogy a feminizmus és a nemek közötti egyenlőség a férfiak jogainak kárára vált, szélsőséges nyelvezetet használnak, normalizálják a nők és

---

50 Az ENSZ Közgyűlése, „Escalating backlash against gender equality and urgency of reaffirming substantive equality and the human rights of women and girls: Report of the Working Group on discrimination against women and girls (Eszkalálódó visszaesés a nemek közötti egyenlőség terén, valamint a nők és lányok érdemi egyenlősége és emberi jogai megerősítésének sürgőssége: A nőkkel és lányokkal szembeni megkülönböztetéssel foglalkozó munkacsoport jelentése), 2024. május 15., https://documents.un.org/doc/undoc/gen/g24/073/47/pdf/g2407347.pdf.

51 European Parliamentary Forum for Sexual and Reproductive Rights, Tip of the Iceberg: Religious Extremist Funders against Human Rights for Sexuality & Reproductive Health in Europe, (Szexuális és Reproduktív Jogok Európai Parlamenti Fóruma, A jéghegy csúcsa: Vallási szélsőségeket finanszírozók a szexuális és reproduktív egészségre vonatkozó emberi jogok ellen Európában) 2021, https://www.epfweb.org/node/837.

lányok elleni erőszakot, és egyre inkább kapcsolódnak a radikalizálódáshoz és a szélsőséges ideológiákhoz[52]; mivel a Bizottságnak a Szerződések őreként a nők jogainak és a nemek közötti egyenlőségnek a védelmében is élen kell járnia, mivel ezek a fejlemények közvetlenül veszélyeztetik az emberi méltóság, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség és a jogállamiság EUSZ 2. cikkében rögzített értékeit; mivel a szabályozás egyszerűsítését célzó egyes bizottsági javaslatok, például a Horizont Európa 2025. évi munkaprogramjának eredeti tervezete, akadályozhatják a nemek közötti egyenlőséget, ahogy azt a megkülönböztetés tilalmáról szóló átfogó irányelvre irányuló javaslat visszavonására vonatkozó bejelentett terv is tette; mivel a nemek közötti egyenlőség a versenyképesség megerősítésének és a fenntartható növekedés elérésének előfeltétele;

E. mivel a nemi alapú erőszak rendszerszintű probléma és továbbra is elterjedt és helyi szinten jellemző jelenség világszerte, többek között az EU-ban is, és súlyos következményekkel jár az áldozatokra és a túlélőkre, többek között nőkre és lányokra és összességében a társadalomra nézve, mivel erősíti a nemek közötti rendszerszintű egyenlőtlenséget és nemi sztereotípián alapuló káros struktúrákat állandósít; mivel a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről szóló irányelv 2024-es elfogadása fontos mérföldkő volt a nemi alapú erőszak felszámolása felé vezető úton, és mivel most kulcsfontosságú lesz annak biztosítása, hogy a tagállamok teljeskörűen és időben végrehajtsák azt, ugyanakkor elismerve azt is, hogy további azonnali, innovatív és hatékony válaszlépéseket kell kidolgoznunk, többek között digitális eszközök és mesterségesintelligencia-technológiák használata révén; mivel az EU-ban a szexuális zaklatást elszenvedett nők mintegy egyharmada a munkahelyén szembesült azzal[53], ami kétségbeejtő következményekkel járt az áldozatokra nézve; mivel ez rámutat annak fontosságára, hogy konkrét jogalkotási intézkedéseket vezessenek be a nemi alapú erőszak munkahelyi kezelésére, beleértve az áldozatok támogatását, valamint határozott megelőző intézkedéseket; mivel az isztambuli egyezményt valamennyi tagállam aláírta, de öt tagállam még nem ratifikálta; mivel az EU 2023-ban a kizárólagos hatáskörébe tartozó kérdések tekintetében csatlakozott az egyezményhez;

F. mivel az emberkereskedelem az alapvető emberi jogok és az emberi méltóság egyik legfelháborítóbb megsértése, és a szervezett bűnözés egyre növekvő ága, amely főként nőket, kiskorúakat és gyermekeket érint, különösen szexuális kizsákmányolás céljából, gyakran hamis

---

52 UN Women, „What is the Manosphere and why we care?” (Mi az a manoszféra és miért kell aggódnunk miatta?), 2025, https://www.unwomen.org/en/articles/explainer/what-is-the-manosphere-and-why-should-we-care.

53 Eurostat-felmérés a nemi alapú erőszakról, 2024.

ígéretekkel a kiszolgáltatott nőket célozva, csak azért, hogy szexuális kizsákmányolásba kényszerítsék és embertelen életkörülményeknek tegyék ki őket; mivel az emberkereskedelem a modernkori rabszolgaság egyik formája; mivel hatékonyan kell kezelni az emberkereskedelemhez kapcsolódó kizsákmányolás valamennyi formáját előmozdító keresletet; mivel szoros kapcsolat van az emberkereskedelem és a szexuális kizsákmányolás között;

G. mivel a prostitúcióval kapcsolatos megközelítések tagállamonként eltérőek, és a szolgáltató vagy a felhasználó kriminalizálásától a legalizálásig terjednek; mivel a prostitúcióban részt vevő nők súlyosabb emberi jogi jogsértésekkel, erőszakkal és kizsákmányolással szembesülnek, mint a többi nő általában, beleértve a nemi alapú, pszichológiai, fizikai és szexuális erőszak magas szintjét is; mivel az emberek számos tényező – különösen a társadalmi igazságtalanságokból és kirekesztésből, az egyenlőtlenségekből, a korlátozott foglalkoztatási lehetőségekből és az interszekcionális megkülönböztetésből eredő szegénység – miatt kerülnek be a prostitúcióba és maradnak ott; mivel a prostitúcióból kilépni kívánókat támogató politikákat kell végrehajtani;

H. mivel a szexuális és reproduktív jogokat a nemzetközi és európai emberi jogi jogszabályok – például a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya, a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya, a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezmény (CEDAW) és az emberi jogok európai egyezménye – emberi jogokként védik, és az átfogó egészségügyi ellátás biztosításának nélkülözhetetlen részét képezik; mivel 2024. április 11-i állásfoglalásában a Parlament felszólított arra, hogy a szexuális és reproduktív egészséget és jogokat, többek között az abortuszhoz való jogot foglalják bele az Európai Unió Alapjogi Chartájába; mivel a szexuális és reproduktív egészség és jogok[54] alapvető fontosságúak minden egyén jólléte és társadalmi szerepvállalása szempontjából, és magukban foglalják a fogamzásgátló szolgáltatásokhoz és információhoz, a biztonságos és legális abortuszhoz, valamint a tudományosan megalapozott és pontos információkhoz való hozzáférést, a termékenységi kezelést, az átfogó és életkornak megfelelő szexuális felvilágosítást és párkapcsolati oktatást, továbbá a minőségi szülészeti és nőgyógyászati ellátást; mivel ezek a szolgáltatások és információk – jóllehet tapasztalható bizonyos előrelépés – egyes tagállamokban a gyakorlatban gyakran továbbra sem érhetők el, és hagyományosan a nők problémáinak tekintik őket,

---

54 A Guttmacher-Lancet Bizottság meghatározása szerint, „Accelerate Progress: Sexual and Reproductive Health and Rights for All — Executive Summary” (Az előrelépés felgyorsítása: Szexuális és reproduktív egészség és jogok mindenki számára – Összefoglaló), https://www.guttmacher.org/guttmacher-lancet-commission/accelerate-progress-executive-summary.

ami aláássa az előrehaladást és állandósítja a nemek közötti egyenlőtlenségeket; mivel a férfiak szexuális és reproduktív egészségben és jogokban való aktív részvétele segíthet a káros nemi normák megkérdőjelezésében, előmozdíthatja a közös felelősséget a családtervezésben, és támogathatja a nők jogait és jóllétét;

I. mivel az egészségügyi jogok, különösen a szexuális és reproduktív egészséghez fűződő jogok alapvető jogok, amelyeket meg kell erősíteni, és amelyeket semmilyen módon nem szabad felhígítani vagy megszüntetni; mivel a szexuális és reproduktív egészség és jogok megsértése, beleértve a biztonságos és legális abortusz megtagadását, valamint a szülészeti és nőgyógyászati erőszak minden formáját, nemi alapú erőszaknak minősül, és sérti az alapvető emberi jogokat, az EU-ban mégis több mint 20 millió nő még mindig nem fér hozzá biztonságos és legális abortuszhoz és más szexuális és reproduktív egészségügyi szolgáltatásokhoz és jogokhoz; mivel egyes tagállamokban még mindig rendkívül korlátozó jogszabályok tiltják az abortuszt, kivéve szigorúan meghatározott körülmények között, vagy gyakorlati akadályai vannak az abortuszhoz való hozzáférésnek, ami azt eredményezi, hogy a nőknek titkos abortuszt kell kérniük, más országokba kell utazniuk, vagy terhességüket akaratuk ellenére ki kell hordaniuk, ami sérti az emberi jogokat, és a nemi alapú erőszak egyik formája, amely negatívan érinti a nők és lányok élethez, testi és szellemi sérthetetlenséghez és biztonsághoz, egyenlőséghez, megkülönböztetésmentességhez és egészséghez való jogát, és indokolatlan gazdasági és mentális stressznek teszi ki őket; mivel a „My Voice, My Choice” elnevezésű, több mint 1,2 millió aláírást tartalmazó európai polgári kezdeményezés felszólítja az EU-t, hogy a Szerződések szerinti hatáskörmegosztás tiszteletben tartása mellett mindenki számára biztosítsa a biztonságos és legális abortuszhoz való hozzáférést, és követeli, hogy az EU fogadjon el jogszabályt egy olyan pénzügyi mechanizmust létrehozásáról, amely segíti az e szakpolitikához önkéntesen csatlakozó tagállamokat abban, hogy biztonságos abortuszgondozást biztosítsanak mindazok számára, akik nem férnek hozzá ahhoz; mivel a szülészeti erőszakról szóló új tanulmányok megállapították, hogy a megkérdezett szülő nők 21–81%-a tapasztalta a szülészeti erőszak egy vagy több formáját, és a megállapítások azt mutatják, hogy a tájékoztatáson alapuló beleegyezés hiánya, a hozzájárulás nélkül elvégzett beavatkozások, a szóbeli és fizikai bántalmazás, valamint a kommunikáció hiánya továbbra is problémát jelent a tagállamokban[55]; mivel az Egészségügyi Világszervezet (WHO) megállapítja, hogy a minőségi szülészeti ellátás elengedhetetlen az anyák és az újszülöttek

---

55 Quattrocchi, P.: „Obstetric violence in the European Union” (Szülészeti erőszak az Európai Unióban), Európai Bizottság, 2024., https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/74238fad-0b63-11ef-a251-01aa75ed71a1/language-en.

egészségügyi eredményeinek javításához, a beavatkozások csökkentéséhez és a nők szülési élményének javításához[56];

J. mivel az EU-ban a legutóbbi uniós szintű felmérés[57] szerint a 18–74 éves nők 31%-a tapasztalt fizikai erőszakot (beleértve a fenyegetéseket is) vagy szexuális erőszakot felnőttkorban, és a nők 20%-a tapasztalt fizikai erőszakot (beleértve a fenyegetéseket is) vagy szexuális erőszakot a partnerétől eltérő személy részéről, és 17 tagállam hivatalos jelentései szerint 2022-ben 788 nőt ölt meg párkapcsolati partnere vagy családtagja[58]; mivel az adatok szerint a nemi alapú erőszak áldozatainak 57%-a esetében az erőszak egészségügyi következményekkel járt, a fizikai sérülésektől a hosszú távú pszichológiai traumáig[59], miközben a nemi alapú erőszak áldozatainak 31%-a soha senkinek nem mondta el, hogy mi történt vele; mivel az EU-ban a nemi alapú erőszak áldozatait támogató rendszerek még mindig nem megfelelőek, és a kutatások azt mutatják, hogy csak hét tagállam biztosít elegendő tanácsadó központot a nők számára, a meglévő menedékhelyek pedig messze elmaradnak az isztambuli egyezmény által ajánlott szinttől[60]; mivel a tagállamokban végzett egyéb kutatások szerint a közterületeken és a tömegközlekedési eszközökön elkövetett nemi alapú erőszak nagyon

---

56 WHO, „Midwifery education and care” (Szülészoktatás és gondozás), https://www.who.int/teams/maternal-newborn-child-adolescent-health-and-ageing/maternal-health/midwifery.

57 Az Eurostat 2024. november 25-i felmérése, „Every third woman in the EU experienced gender-based violence” (Minden harmadik nő tapasztalt nemi alapú erőszakot az EU-ban): https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/w/ddn-20241125-3.

58 Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete, „A nemek közötti egyenlőség 2024. évi mutatója: A nőkkel szembeni erőszak kezelése, a nemek közötti egyenlőtlenségek kezelése”, 2025, https://eige.europa.eu/publications-resources/publications/gender-equality-index-2024-tackling-violence-against-women-tackling-gender-inequalities?language_content_entity=en.

59 Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete, „Gender Equality Index 2024: Tackling violence against women, tackling gender inequalities” (A nemek közötti egyenlőség 2024. évi mutatója: A nőkkel szembeni erőszak kezelése, a nemek közötti egyenlőtlenségek kezelése), 2025, https://eige.europa.eu/publications-resources/publications/gender-equality-index-2024-tackling-violence-against-women-tackling-gender-inequalities?language_content_entity=en.

60 Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete, „Introducing the latest Gender Equality Index thematic focus: a vital reminder to end violence against women” (A nemek közötti egyenlőség legújabb mutatója tematikus fókuszának bevezetése: létfontosságú emlékeztető a nők elleni erőszak felszámolására), 2025, https://eige.europa.eu/newsroom/news/introducing-latest-gender-equality-index-thematic-focus-vital-reminder-end-violence-against-women?language_content_entity=en.

jelentős problémát jelent, emellett a biztonsági intézkedések az áldozatok támogatásával együtt továbbra is elégtelenek;

K. mivel a szexuális zaklatással és nemi erőszakkal kapcsolatos nyilvántartott bűncselekmények száma 2019 és 2022 között nőtt, és az adatok azt mutatják, hogy 2022-ben az EU-ban a nők elleni szexuális zaklatás dokumentált eseteinek száma 25%-kal, a bejelentett nemi erőszak eseteié pedig 40%-kal nőtt 2019-hez képest[61]; mivel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének adatai szerint az Európai Unióban a nők mintegy 55%-át érte már szexuális zaklatás tömegközlekedési eszközökön, és számos jelentés érkezett különböző közlekedési módok esetében, például a személyszállítást végző platformok és taxik vezetői által elkövetett szexuális támadásokról; mivel mindezek az adatok azt mutatják, hogy a nők sem otthon, sem a munkahelyen, sem közterületeken nincsenek biztonságban, és sürgős fellépésre van szükség; mivel a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó átfogó politikák kialakításához elengedhetetlen az EIGE által biztosított egységes és összehasonlítható, nemek szerint lebontott adatok gyűjtése; mivel a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről szóló irányelv nem tartalmazza a nemi erőszak bűncselekményének a beleegyezés hiányán alapuló harmonizált fogalommeghatározását; mivel egy ilyen fogalommeghatározást tartalmazó jogszabály előkészítése érdekében fontos lenne felvenni a nemi alapú erőszakot az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdésében felsorolt bűncselekményi területek közé, mert megfelel az e cikkben meghatározott kritériumoknak;

L. mivel a nőkkel szembeni, nemi alapú online erőszak a nemi alapon vagy a nemi és egyéb tényezők kombinációja alapján elkövetett erőszak különböző formáit foglalja magában, amelyeket információs és kommunikációs technológiákon (IKT) keresztül és a mesterséges intelligencia elterjedése révén követnek el; mivel az online erőszak bizonyos formái aránytalanul sújtják a nőket és lányokat, súlyosabb formákat öltenek, konkrét és kegyetlen következményekkel járnak a nőkre és lányokra nézve, valamint cselekvőképtelenebbé teszik őket, mint például a nők és lányok elhallgattatása, cenzúrázása és elidegenítése révén, és ahhoz vezethetnek, hogy elkerülik a közéletet; mivel a növekvő és mindenre kiterjedő online erőszak napi szinten érinti a nőket az EU-ban, és az Alapjogi Ügynökség szerint továbbra is a nők az online erőszak bizonyos formáinak, például a

---

61 EIGE (2025), Impact driver: marking milestones and opportunities for gender equality in the EU (Hatásokat kiváltó tényezők: mérföldkövek és lehetőségek a nemek közötti egyenlőség terén az EU-ban), Az Európai Unió Kiadóhivatala, Luxemburg.

gyűlölet-bűncselekményeknek és az online gyűlöletbeszédnek[62], valamint a nemi alapú dezinformációnak az elsődleges célpontjai, miközben a női politikusok, újságírók, bloggerek, művészek, aktivisták, emberijog-védők és más, a nyilvános térben fellépő nők, valamint az LMBTIQ+-személyek nagyobb mértékű erőszakkal és visszaéléssel szembesülnek az online világban[63], ami jelentősen befolyásolja a nők közéletben való részvételét és képviseletét, és fenyegetést jelent a demokráciára nézve; mivel a gyermekek szexuális bántalmazásának és kizsákmányolásának erős nemi dimenziója van, amely az interneten aránytalanul nagy mértékben érinti a lányokat, ezért a nemi alapú erőszak egyik formájának minősül;

M. mivel az EU-ban mindenkinek joga van a legmagasabb szintű fizikai és mentális egészségügyi és támogató szolgáltatásokhoz való hozzáféréshez, a megelőző és diagnosztikai egészségügyi ellátáshoz való, időben történő, megfizethető és magas színvonalú hozzáféréshez, valamint az orvosi kezeléshez, többek között a szexuális és reproduktív egészség és jogok terén; mivel az EU valamennyi uniós szakpolitika és tevékenység keretében a biológiai vagy társadalmi nemen, nemi önkifejezésen, nemi jellemzőkön vagy bármely más alapon történő megkülönböztetés nélkül köteles biztosítani az emberi egészség védelmének magas szintjét[64];

N. mivel az LMBTIQ+-személyek Európa-szerte még mindig diszkriminációval szembesülnek az egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés során, és a felmérés válaszadóinak 16%-a számolt be arról, hogy identitása miatt diszkrimináció érte az egészségügyi vagy szociális ellátási személyzet részéről, és a transznemű személyek szerint az egészségügyi személyzet különösen nagy mértékben tanúsít transzfób és tiszteletlen magatartást velük szemben; mivel mindenkinek joga van a testi autonómiához és sértetlenséghez, és senkit nem szabad például az emberi jogi normákat sértő kényszersterilizálásnak vagy orvosi kezelésnek alávetni; mivel a nők számos olyan kihívással szembesülnek, amelyek negatívan befolyásolják jóllétüket, beleértve a késedelmes diagnózisokat, a fájdalom alulértékelését, a kutatási egyenlőtlenségeket, valamint az alapvető szolgáltatásokhoz való korlátozott hozzáférést, annak

---

62 EIGE, „Combating cyber violence against women and girls: Developing an EU measurement framework” (A nőkkel és lányokkal szembeni online erőszak elleni küzdelem: egy uniós mérési keret kidolgozása), 2025, https://eige.europa.eu/publications-resources/publications/combating-cyber-violence-against-women-and-girls-developing-eu-measurement-framework.

63 Parlamenti Kutatási Szolgáltatások Főigazgatósága, „Cyber violence against women in the EU” (A nőkkel szembeni online erőszak az EU-ban), Európai Parlament, 2024, https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document/EPRS_BRI(2024)767146.

64 Az Európai Unió Alapjogi Chartája, 35. cikk.

akadályait és kihívásait, különösen a fogyatékossággal élő nők, a vidéki térségekben élő nők, a migráns nők[65] és más, interszekcionális megkülönböztetéssel szembesülő és kiszolgáltatott helyzetben lévő nők; mivel a férfiak kisebb valószínűséggel fordulnak orvoshoz, mivel általában kevésbé ismerik a tüneteket, vagy hajlamosak azokat elhanyagolni, és gyakran nem jelentik a betegség jeleit[66]; mivel azokat a tagállamokat, amelyek részes felei a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló ENSZ-egyezménynek, kötik az abban vállalt kötelezettségek, beleértve az egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférést is; mivel az egészségügyi szolgáltatásokhoz való méltányos hozzáférés biztosítása elengedhetetlen a közegészség védelméhez, a társadalmi befogadás előmozdításához és az egyenlőtlenségek csökkentéséhez; mivel a nemek közötti tartós egészségügyi szakadék további kutatása és kezelése érdekében sürgős fellépésre van szükség;

O. mivel a nők a férfiakhoz képest nagyobb valószínűséggel tapasztalnak mentális egészségügyi zavarokat, például depressziót, szorongást és időskori magányt, amelyek hozzájárulhatnak a mentális egészségügyi problémákhoz; mivel például 2019-ben az EU-ban a 15 éves és annál idősebb nők magasabb arányban számoltak be krónikus depresszióról (8,7%), mint a férfiak (5,5%)[67]; mivel az autoimmun betegséggel diagnosztizált emberek négyötöde nő; mivel a szív- és érrendszeri betegségek (CVD) továbbra is vezető halálozási okot jelentenek világszerte, és a nőknél magasabb a halálozási arány és rosszabbul végződnek az akut esetek, ugyanis a szív- és érrendszeri betegségek a nőknél az összes haláleset 37%-ért felelősek, míg a férfiaknál 31% az arány; mivel a szív- és érrendszeri betegségekben szenvedő nőket rendszerint nem diagnosztizálják, nem kezelik megfelelő módon és alulreprezentáltak a klinikai vizsgálatokban, ami további és mélyebb egyenlőtlenségekhez vezet a közegészségügy területén;

P. mivel a nők – teljes sokféleségükben – következetesen hátrányos helyzetbe kerülnek strukturális és kulturális tényezők miatt, és aránytalanul sújtják őket olyan különböző kihívások, mint a megélhetési válság következményei, mivel általában a lakosság legszegényebb rétegeibe tartoznak, és a szegénységben élő 1,3 milliárd ember 70%-át teszik ki, vagy a megszorító politikák, amelyek aránytalanul sújtják a nőket, különösen a faji

---

65 EIGE (2025), Impact driver: marking milestones and opportunities for gender equality in the EU (Hatásokat kiváltó tényezők: mérföldkövek és lehetőségek a nemek közötti egyenlőség terén az EU-ban), Az Európai Unió Kiadóhivatala, Luxemburg.

66 EIGE, „Health” (Egészségügy), 2017, https://eige.europa.eu/gender-mainstreaming/policy-areas/health?language_content_entity=en.

67 Parlamenti Kutatási Szolgáltatások Főigazgatósága, „Mental health in the EU” (Mentális egészség az EU-ban), 2023, https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2023/751416/EPRS_BRI(2023)751416_EN.pdf.

megkülönböztetésnek kitett és alacsony jövedelmű nőket; mivel a szegénység Unió-szerte növekszik, és főként a nőket fizetik a létminimum alatt, így sokan képtelenek arra, hogy magukról és családjukról gondoskodjanak, és ez különösen igaz a transznemű nőkre, akik az átlagnál közel háromszor nagyobb valószínűséggel válnak munkanélkülivé; mivel az EU-n kívül született nők közel egyharmada bizonytalan munkahelyen dolgozik az EU-ban; mivel a migráns nők 18%-át fenyegeti a szegénység; mivel a legtöbb uniós országban a huzamos tartózkodási és munkavállalási engedélyek gyakran hozzáférhetőbbek a magasan képzett és jól fizetett munkavállalók számára, míg a „közepes és alacsony képzettséget igénylő” ágazatokban dolgozó személyek ki lehetnek téve a kizsákmányolás és a bizonytalan foglalkoztatás kockázatának alulértékelt ágazatokban; mivel egyes ágazatokban az egyedi kihívások kezdeti hátrányba hozzák a nőket, például a női mezőgazdasági termelőket, akik nemi alapú akadályokkal szembesülnek, mint például a földhöz való hozzáférés hiányával, a mezőgazdasági képzés és oktatás finanszírozásának nehézségeivel, valamint az egyenlő bánásmód hiányával; mivel a szegénységnek és a társadalmi kirekesztésnek strukturális okai vannak, amelyeket fel kell számolni és vissza kell szorítani, különösen a foglalkoztatással, a lakhatással, a mobilitással és a közszolgáltatásokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos szakpolitikák révén;

Q. mivel a munkaerőpiaci egyenlőtlenségek, a nők és férfiak foglalkoztatása terén az ágazatok és régiók – többek között a legkülső régiók – között tapasztalható különbségek, valamint a tisztességes munkafeltételek és a női munkavállalók biztonságának hiánya Unió-szerte továbbra is fennáll, és a nemek közötti bérszakadék nagyrészt a nők által dominált ágazatokban végzett munka szisztematikus alulértékelésének következménye, ahol túlnyomó többségben nők dolgoznak, és a férfiak aránya csak mintegy 20%, például a gondozásban, az oktatásban, az egészségügyben és a szociális jóléti ágazatban; mivel ezért a nemek közötti bérszakadék megszüntetése érdekében foglalkozni kell az „egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért járó egyenlő bér” kérdésével; mivel az oktatás, különösen a felsőoktatás, a képzés és a szociális védelem alapvető fontosságú a nemek közötti egyenlőség szempontjából, különösen az 55 év feletti nők és a vidéki, távoli vagy elnéptelenedett területeken élő nők számára, akik sajátos és összetett akadályokkal szembesülnek; mivel az oktatás elengedhetetlen ahhoz is, hogy mindenki alkalmazkodni tudjon a munkaerőpiaci változásokhoz és minőségi munkalehetőségekhez férhessen hozzá;

R. mivel 2023-ban a nemek közötti bérszakadék az Európai Unióban 13% volt[70], és 2025-ben az EU-ban a nők átlagosan 15%-kal kevesebbet keresnek óránként, mint a férfiak; mivel a helyzet rosszabb egyes régiókban, például a vidéki térségekben, és bizonyos ágazatokban – például az egészségügyi ágazatban, ahol a különbség 24%[71] –, és ez nagy különbségekhez vezet a nyugdíjkifizetések terén, és hozzájárul az időskori bevételek közötti különbségekhez, ami ahhoz vezet, hogy az EU-ban a nők átlagosan 26,1%-kal alacsonyabb nyugdíjjövedelmet kapnak; mivel az egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazáshoz való jog nincs biztosítva, és e megkülönböztetés kiváltó okát kezelni kell, akár a munka értékének jobb meghatározására és összehasonlítására szolgáló eszközök alkalmazásával, akár a munkavállalói jogok védelmével és megerősítésével, vagy adott esetben a kollektív tárgyalások megerősítésével; mivel az inkluzív gazdaság kiépítése és a nemek közötti egyenlőtlenségek kezelése 2050-re jelentősen, 6,1%–9,6%-kal növelheti az Unióban az egy főre jutó GDP-t[72];

S. mivel a nők és a lányok még mindig alulreprezentáltak az oktatás és a foglalkoztatás területén, különösen a TTMM, a digitális és a mesterséges intelligencia területén, és csak minden hatodik IKT-szakember és minden harmadik TTMM területén diplomát szerzett nő[73]; mivel a TTMM és az IKT-ágazat szakembereinek több mint 80%-a férfi[74], és az Unióban a természettudományok és a műszaki tudományok területén az álláshelyeknek csupán 41%-át töltik be nők; mivel annak ellenére, hogy az IKT és a TTMM területén diplomát szerző fiatal nők száma nőtt, a nemek közötti foglalkoztatási és bérszakadék továbbra is jelentős, különös tekintettel az induló vállalkozásokra; mivel 2018-ban a mesterséges intelligenciával foglalkozó szakembereknek globális szinten csak 22%-a volt nő, ami

---

70 EIGE (2025), Impact driver: marking milestones and opportunities for gender equality in the EU (Hatásokat kiváltó tényezők: mérföldkövek és lehetőségek a nemek közötti egyenlőség terén az EU-ban), Az Európai Unió Kiadóhivatala, Luxemburg.

71 WHO, „The gender pay gap in the health and care sector a global analysis in the time of COVID-19” (A nemek közötti bérszakadék az egészségügyi és gondozási ágazatban: globális elemzés a Covid19 idején), 2022, https://www.who.int/publications/i/item/9789240052895.

72 EIGE, „Economic Benefits of Gender Equality in the European Union Overall economic impacts of gender equality” (A nemek közötti egyenlőség gazdasági előnyei az Európai Unióban – A nemek közötti egyenlőség általános gazdasági hatásai), https://eige.europa.eu/sites/default/files/documents/economic_benefits_of_gender_equality_in_the_european_union._overall_economic_impacts_of_gender_equality.pdf.

73 EIGE, „Study and work in the EU: set apart by gender” (Tanulás és munka az EU-ban: nemek szerinti bontásban), 2018.

74 Az Európai Bizottság 2025. évi jelentése a nemek közötti egyenlőségről az EU-ban.

újfent hozzájárul a sztereotípiák és az elfogultság fenntartásához és megszilárdításához[75]; mivel ez az eltérés nemcsak elszalasztott lehetőséget jelent az EU technológiai fejlődése, gazdasági növekedése, innovációja és rezilienciája tekintetében, hanem akadályozza a nők részvételét és karrierjét a jövőbeli munkaerőpiacokon; mivel a digitális, tiszta és körforgásos ágazatokban, valamint az űriparban, a védelmi ágazatban és a hagyományos iparágakban a TTMM-készségek iránti növekvő kereslet szükségessé teszi a képzett női tehetségek arányának növelését; mivel az EU számos olyan kihívással néz szembe, amelyek befolyásolják versenyképességét, és ez rávilágít a mindenki számára nyitott, fokozott gazdasági tevékenység szükségességére; mivel a legkülönbözőbb hátterű és élethelyzetű nők valamennyi ágazathoz, köztük az IKT-hoz és a pénzügyi ágazatokhoz való hozzáférése kulcsfontosságú az európai gazdaság versenyképessége szempontjából; mivel a nemek közötti egyenlőség a gazdasági növekedés, az innováció és a társadalmi kohézió mozgatórugója;

T. mivel a kialakulóban lévő digitális technológiák, többek között a mesterséges intelligencia, a mesterséges intelligencia által generált csalások, a deepfake vagy „meztelenítő” eszközök létrehozása és terjesztése, valamint az internetes megfélemlítés egyre gyakoribbá válnak, és kockázati tényezőt jelentenek a nemek közötti egyenlőség szempontjából, és állandósíthatják és elmélyíthetik a nemek közötti egyenlőtlenségek, a megkülönböztetés és a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak meglévő mintáit; mivel a technológiában – többek között az MI-rendszerekben – érvényesülnek a nemi előítéletek, és a meghatározó online platformok meglévő üzleti modelljei, amelyek mikrotargetált hirdetéseken alapulnak, szerepet játszanak a gyűlöletbeszéd és az online erőszak különböző formáinak terjesztésében és felerősítésében; mivel a közösségimédia-csatornák és algoritmusaik egyre inkább függőséget okozó jellege kockázati tényezőt jelent a fiatal lányok és nők mentális jóllétére nézve, és ezeket a nemek közötti egyenlőség szemszögéből kell kezelni; mivel ezek a technológiák, amennyiben etikusan és a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő módon fejlesztik és megfelelően alkalmazzák őket, lehetőséget jelenthetnek a nők és lányok számára;

U. mivel a hírmédia-beszámolók gyakran nem rendelkeznek nemi dimenzióval, és nem kérdőjelezik meg a nemi sztereotípiákat; mivel a nők alulreprezentáltak a médiaágazati szakmákban az irányítási struktúra minden szintjén, többek között az információ-előállítás, a döntéshozatali folyamatok és a média tulajdonviszonyai tekintetében; mivel az Európa Tanács megállapította, hogy „a hírekben hallott, olvasott vagy látott személyek csupán körülbelül egynegyede nő, és a

---

75 A Bizottság „Digitális iránytű 2030-ig: a digitális évtized megvalósításának európai módja” című, 2021. március 9-i közleménye (COM(2021)0118).

nők ritkán jelennek meg szakértői minőségben”[76]; mivel a globális médiafigyelési projekt 6. kiadásának adatai szerint 2020-ban Európában a történeteknek csupán 2%-a[77] kérdőjelezte meg egyértelműen a nemi sztereotípiákat[78];

V. mivel Unió-szerte az informális és a formális gondozási feladatokat továbbra is aránytalanul nagy mértékben a nők látják el, ami hozzájárul a nemek közötti strukturális egyenlőtlenséghez és táplálja a nemek közötti gondozási szakadékot azáltal, hogy korlátozza a nők munkaerőpiaci részvételét, ami alacsonyabb jövedelmekhez és nyugdíjakhoz vezet, és akadályozza a nők azon lehetőségét, hogy a férfiakkal egyenlő feltételek mellett érjenek el gazdasági függetlenséget, miközben stresszhez kapcsolódó egészségügyi kockázatoknak teszi ki őket[79]; mivel azok a nők, akik szülési szabadság vagy hosszabb gondozási feladatok után térnek vissza a munkaerőpiacra, gyakran nehézségekkel szembesülnek a munkába való visszatérés során, beleértve a készségek elavulását, az alacsonyabb kereseti potenciált, a szakmai előmeneteli lehetőségek csökkenését és a munkahelyi megkülönböztetést; mivel ezek az akadályok hozzájárulnak a nemek közötti foglalkoztatási, bér- és nyugdíjszakadékhoz, és hátrányosan érintik a gyermekek és más eltartottak jóllétét, és ezeket célzott szakpolitikai beavatkozások és támogatási rendszerek révén kell kezelni;

W. mivel az EU-ban a nők közel 30%-a részmunkaidőben dolgozik; mivel az EU-ban a nőknek sokkal nagyobb valószínűséggel kell felhagyniuk a fizetett munkával a gyermekek és/vagy más eltartottak gondozása érdekében, és a magas színvonalú gyermekgondozási infrastruktúra és szolgáltatások elérhetetlensége, megfizethetetlen költségei és hiánya – különösen a közszférában – továbbra is jelentős akadályt jelentenek a nők egyenlő részvétele előtt az élet minden területén,

---

76 Európa Tanács, „Women in Media and artificial intelligence” (Nők a médiában és a mesterséges intelligenciában), https://www.coe.int/en/web/genderequality/women-in-media-and-artificial-intelligence.

77 A részt vevő országok jegyzéke: Anglia, Ausztria, Belgium, Bosznia-Hercegovina, Bulgária, Ciprus, Dánia, Észak-Írország, Észtország, Finnország, Franciaország, Grönland, Grúzia, Hollandia, Írország, Izland, Luxemburg, Málta, Moldova, Norvégia, Lengyelország, Olaszország, Oroszország, Portugália, Románia, Skócia, Spanyolország, Svájc, Svédország, Szerbia, Törökország és Wales.

78 EIGE (2025), Impact driver: marking milestones and opportunities for gender equality in the EU (A hatás mozgatórugói: mérföldkövek és lehetőségek a nemek közötti egyenlőség terén az EU-ban), az Európai Unió Kiadóhivatala, Luxemburg.

79 EIGE, „Gender Equality Index 2019: Work-life balance” (A nemek közötti egyenlőség mutatója, 2019.: a munka és a magánélet közötti egyensúly), https://eige.europa.eu/publications-resources/toolkits-guides/gender-equality-index-2019-report/informal-care-older-people-people-disabilities-and-long-term-care-services.

beleértve a munkát is; mivel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet felhívja a figyelmet a gyermekgondozásba és egyéb formális gondozási szolgáltatásokba történő állami és magánberuházások hiányára, és hangsúlyozza, hogy a gondozási tevékenységek tekintetében régóta fennálló egyenlőtlen hozzáállás a gondozás gazdasági és társadalmi költségeit túlnyomórészt a nőkre hárítja; mivel a nem fizetett gondozási feladatok miatt az EU-ban mintegy 7,7 millió nő nem vesz részt a munkaerőpiacon, és gazdaságaink számára hatalmas kiaknázatlan lehetőségek rejlenek abban, ha a gondozási ágazat terén egyensúly alakul ki, amint azt az EIGE becslései is kiemelik, amelyek szerint a foglalkoztatási ráta 2050-ra 80%-ra emelkedhet, ha jelentős javulást érnek el a nemek közötti egyenlőség terén[80]; mivel az Eurofound európai életminőség-felmérése szerint a nem dolgozó gondozók 42%-a a legalacsonyabb jövedelmi kvartilisbe tartozik (szemben a nem gondozók 24%-ával), a nem dolgozó gondozók 59%-a számára nehézséget jelent a megélhetés (szemben a nem gondozók 46%-ával), és a gondozás 80%-át informális gondozók, elsősorban 45 és 75 év közötti nők nyújtják, ami hozzájárul a nemek közötti foglalkoztatási és jövedelmi egyenlőtlenségekhez; mivel körülbelül minden negyedik fizetett gondozó migráns, ami különösen fontos, tekintettel arra, hogy 10 fizetett gondozóból mintegy 9 nő;

X. mivel 2024-ben a CEDAW-bizottság kiadta 40. sz. általános ajánlását a nők döntéshozatali rendszerekben való egyenlő és inkluzív képviseletéről, és az ajánlás pillérei közé felvette az 50–50%-os egyenlőséget a legkülönfélébb hátterű és élethelyzetű nők és férfiak között a döntéshozatali rendszerekhez való egyenlő hozzáférés és a döntéshozatali rendszereken belüli egyenlő hatalom tekintetében; mivel a nők által a nemzeti parlamentekben betöltött képviselői helyek aránya az 1995. évi 11,3%-ról 2025-re csak 27,2%-ra nőtt[81]; mivel 2025-ben az EU-ban a parlamenti helyeknek csak mintegy egyharmadát töltik be nők[82]; mivel számos politikai és jogalkotási kezdeményezés ellenére a nők strukturális, kulturális és intézményi akadályokkal szembesülnek, és a kutatások azt mutatják, hogy világszerte alulreprezentáltak a gazdasági és politikai döntéshozatal valamennyi szintjén, beleértve a helyi és regionális szintet is, és hogy a nemek paritásának és képviseletének megvalósítása a politikai valamint az üzleti életben – különösen az igazgatótanácsokban –

---

80 https://commission.europa.eu/document/download/055fdbab-5786-425e-a072-652bf53d8fe4_en?filename=Gender%20Equality%20Report.pdffilename=Gender%20Equality%20Report.pdf.

81 Interparlamentáris Unió, „Women in parliament 1995-2025” (Nők a Parlamentben 1995–2025), 2025.

82 EIGE, Gender Equality Index (A nemek közötti egyenlőség mutatója), https://eige.europa.eu/gender-equality-index/2024/domain/power.

távoli kilátás, amely a kormányzás minden szintjén célzott fellépést igényel;

Y. mivel az éghajlati vészhelyzet és a nemek közötti egyenlőtlenségek összefüggenek egymással, és az éghajlati válságok állandósítják a meglévő egyenlőtlenségeket, beleértve az oktatáshoz és a foglalkoztatási lehetőségekhez való hozzáférést, a földhöz és a természeti erőforrásokhoz való hozzáférést és azok ellenőrzését, valamint a döntéshozatali terekben való részvételt[83]; mivel az éghajlatváltozás és az ökoszisztéma pusztulásának káros hatásait aránytalanul nagy mértékben viselik a nők és lányok, különösen a már marginalizált helyzetben lévők, köztük az őslakos és más, természeti erőforrásoktól függő közösségek;

Z. mivel az Unió számos válsággal néz szembe, többek között éghajlati katasztrófákkal, fegyveres konfliktusokkal, világjárványokkal és populizmussal, amelyek hatásai nemek szerint eltérőek; mivel a fegyveres konfliktusok aránytalanul sújtják a nőket és a lányokat, többek között a nemi alapú erőszak háborús fegyverként való alkalmazásának[84] növekedése révén, és a nők jogainak általános romlásához vezettek, ami világszerte káros következményekkel jár a nők és lányok emberi jogainak teljes körű gyakorlására nézve; mivel annak ellenére, hogy a nőkkel, a békével és a biztonsággal kapcsolatos menetrend központi szerepet tölt be a békével és biztonsággal kapcsolatos jelenlegi globális kihívások szempontjából, a nők részvétele és vezető szerepe a külpolitika, a védelem, a biztonság és a békeépítés terén még mindig hiányzik, melynek mértéke az adatgyűjtés hiánya miatt nagyrészt ismeretlen; mivel átfogó adatok gyűjtése céljából számos olyan projektet dolgoztak ki, amelyek jó gyakorlatul és például szolgálhatnak az uniós szintű adatgyűjtéshez, ilyen például a #SHEcurity index; mivel a nők folyamatosan alulreprezentáltak a béketárgyalásokon, és 2022-ben az ENSZ által vezetett vagy közösen irányított aktív békefolyamatok tárgyalóinak csupán 16%-át képviselték[85]; mivel a nemi dimenziónak az EU kül- és biztonságpolitikájába való beépítése egyben az olyan

---

83 United Nations Climate Change, „Closing the Gap, Boosting Ambition: Investing in Women is Key to Climate Action” (A különbség megszüntetése, az ambíció növelése: a nőkbe való befektetés kulcsfontosságú az éghajlatváltozás elleni küzdelem szempontjából, 2024), https://unfccc.int/news/closing-the-gap-boosting-ambition-investing-in-women-is-key-to-climate-action.

84 Egy ENSZ-jelentés szerint a konfliktusokkal kapcsolatos szexuális erőszak ENSZ által ellenőrzött esetei 2023-ban 50%-kal nőttek az előző évhez képest (az ENSZ nőjogi szervezete, „'Facts and figures: Women, Peace, and security” (Tények és adatok: Nők, béke és biztonság), 2025, https://www.unwomen.org/en/articles/facts-and-figures/facts-and-figures-women-peace-and-security).

85 Külkapcsolatok Európai Tanácsa, „Women’s Participation in Peace Processes” (Nők részvétele a békefolyamatokban), https://www.cfr.org/womens-participation-in-peace-processes/.

globális jelenségek, mint az éghajlatváltozás, a migráció, illetve a kereskedelem és a biztonság egyedi nemi dimenzióinak és hatásainak elismerését és leküzdését, továbbá azt jelenti, hogy a szakpolitikai döntéshozatal során a középpontba a diszkrimináció és marginalizáció többszörös és interszekcionális formáival szembesülő nők és csoportok tapasztalatait és igényeit kell helyezni; mivel a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó cselekvési terv (GAP) az EU ambiciózus stratégiája a fenntartható fejlődési célok, különösen az 5. fenntartható fejlődési cél elérésének elősegítéséhez, valamint a nemek közötti egyenlőség terén elért haladás felgyorsításához; mivel a nők társadalmi szerepvállalásának növelése az EU valamennyi külső politikájának és fellépésének egyik prioritása, mivel ez aktív szerepet játszott a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend alakításában is; mivel az EU külső politikái kötelezettségvállalást tartalmaznak annak biztosítására, hogy az összes új program 85%-a hozzájáruljon a nemek közötti egyenlőséghez és a nők társadalmi szerepvállalásának növeléséhez; mivel ez a kötelezettségvállalás jelenleg hiányzik az EU belső politikáiból, többek között tagállami szinten is, ami azzal a kockázattal jár, hogy az EU-n belül a nemek közötti egyenlőség irányába való előrelépés egyenlőtlen lesz;

AA. mivel tilos az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. cikkében felsorolt jellemzőkön alapuló megkülönböztetés; mivel számos nő, lány és kiszolgáltatott csoport, köztük a fogyatékossággal élők, a hátrányos társadalmi-gazdasági háttérrel rendelkezők, a faji alapon megkülönböztetett személyek, az etnikai, kisebbségi vagy migráns háttérrel rendelkezők, az LMBTIQ+-személyek, különösen a transznemű és interszexuális nők, a romák és az életkor alapján megkülönböztetett személyek (fiatalok és idősek egyaránt) (a továbbiakban: a megkülönböztetésmentesség alapjainak listája) interszekcionális egyenlőtlenségekkel és megkülönböztetéssel szembesülnek az EU-ban; mivel a fogyatékossággal élő nők és lányok az EU női lakosságának 29,2%-át teszik ki, és az élet minden területén kirekesztéssel és megkülönböztetéssel szembesülnek, valamint körükben magas a nemi alapú erőszak aránya; mivel a nők és az LMBTIQ+-személyek – akár tranzitzónában, akár befogadó létesítményekben tartózkodnak – gyakran ki vannak téve konkrét nemi alapú kockázatoknak, többek között az erőszaknak, az egészségügyi ellátáshoz való elégtelen hozzáférésnek és a jogbizonytalanságnak; mivel ezzel külön foglalkozni kell;

AB. mivel a nemek közötti egyenlőtlenségek bizonyos ágazatokban, például a mezőgazdaságban, a pénzügyi és fogyasztói

szolgáltatásokban[87], az egészségügyben és az ápolás-gondozásban[88], a TTMM[89] területén, valamint bizonyos területeken, például a vidéki régiókban, a szigeteken és a legkülső régiókban nyilvánvalóbbak; mivel az e területekről és ágazatokból származó, interszekcionális megkülönböztetéssel szembesülő nők sajátos strukturális akadályokkal szembesülnek, amelyek megnehezítik a munkaerőpiaci részvételt és az egészségügyi ellátáshoz, az oktatáshoz, a lakhatáshoz, a digitális konnektivitáshoz, valamint az alapvető közszolgáltatásokhoz és infrastruktúrához való hozzáférést, és egyes esetekben ezek egyáltalán nem állnak rendelkezésre; mivel az elnéptelenedés a vidéki területeken, többek között a legkülső régiókban történik, amelyeket a fiatalok – különösen a lányok és a nők[90] – nagyobb valószínűséggel hagynak el, ami aláássa az e területeken való tartózkodáshoz való jogukat; mivel célzott és interszekcionális megközelítésre van szükség a nemek közötti tartós különbségek kezeléséhez, különösen a fent említett ágazatokban és régiókban, valamint annak biztosításához, hogy a nők és lányok ne maradjanak le a nemi esélyegyenlőségi stratégia végrehajtásában;

AC. mivel valamennyi tagállam köteles a gyermekek mindenek felett álló érdekét szem előtt tartva eljárni a családi élethez való joguk védelme és a szülők családi állapotán, szexuális irányultságán vagy a fogantatás módján alapuló megkülönböztetés tilalma révén; mivel mintegy kétmillió gyermek még mindig jogbizonytalansággal szembesülhet a család határokon átnyúló elismerése terén; mivel 2022-ben a Bizottság javaslatot tett a leszármazásról, valamint az

---

87 Világgazdasági Fórum, „Global Gender Gap Report 2023” (A nemek közötti szakadékról szóló 2023. évi globális jelentés), https://www.weforum.org/publications/global-gender-gap-report-2023/.

88 Egészségügyi Világszervezet, „Women in the health and care sector earn 24 percent less than men” (A nők az egészségügyi és gondozási ágazatban 24%-kal kevesebbet keresnek, mint a férfiak), 2022, https://www.who.int/news/item/13-07-2022-women-in-the-health-and-care-sector-earn-24-percent-less-than-men.

89 Evagorou, M., Puig, B., Bayram, D. és Janeckova, H. (2024) *Addressing the gender gap in STEM education across education across education – Analytical report* (A nemek közötti szakadék kezelése a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika oktatásában az oktatás egészében – Analitikai jelentés), az Európai Unió Kiadóhivatala, 2024., https://data.europa.eu/doi/10.2766/260477.

90 A Bizottság közleménye (2021. június 30.): „Hosszú távú jövőkép az EU vidéki területei számára – Az erősebb, összekapcsolt, reziliens és virágzó vidéki területek 2040-ig történő megvalósítása felé”.

európai leszármazási igazolás létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre[91], ami továbbra is a Tanács elfogadására vár;

AD. mivel a nők jogaira vonatkozó ütemterv megerősíti az EU szilárd elkötelezettségét a nemek közötti egyenlőség és a nők jogainak védelme és előmozdítása mellett, felvázolva azokat az elveket és az előrehaladásra vonatkozó hosszú távú jövőképet, amelyekre a 2025 utáni nemi esélyegyenlőségi stratégia épül;

1. felhívja a Bizottságot, hogy a 2020–2025 közötti időszakra szóló első nemi esélyegyenlőségi stratégiára építve terjesszen elő ambiciózus nemi esélyegyenlőségi stratégiát a 2026–2030 közötti időszakra, amely konkrét, mérhető, kézzelfogható jogalkotási és nem jogalkotási intézkedéseket és célkitűzéseket tartalmaz az alábbiakban vázolt kulcsfontosságú területeken;

***Nemi alapú erőszak***

2. felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson be javaslatot a Tanácsnak arra vonatkozóan, hogy a nemi alapú erőszakot vegyék fel az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdésében felsorolt új bűncselekményi területek közé, és haladéktalanul szüntessék meg a nők és lányok elleni erőszak valamennyi formáját, beleértve a rendszerszintű erőszakot is, amely az alapvető jogok megsértésének egyik legelterjedtebb formája az EU-ban;

3. felhívja a Bizottságot, hogy mielőbb tegye közzé a nőkkel és lányokkal szembeni káros gyakorlatok megelőzéséről szóló ajánlását, beleértve a szülészeti és nőgyógyászati erőszak valamennyi formáját, az orvosi környezetben elkövetett visszaéléseket, a kényszerabortuszt és a kényszersterilizációt, az abortusz megtagadását, valamint a női és interszexuális nemi szervek megcsonkítását, és biztosítsa, hogy az kiegészítse az (EU) 2024/1385 irányelvet;

4. felhívja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon és ösztönözze a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről szóló (EU) 2024/1385 irányelv gyors átültetését;

5. sürgeti a Bizottságot, hogy ismerje el a nőgyilkosságot különálló és önálló bűncselekményként, és hangsúlyozza, hogy a nőgyilkosságnak „a nőknek vagy lányoknak a nemük miatt történő meggyilkolásaként” való értelmezése kulcsfontosságú annak a nemi alapú

---

91 A leszármazással kapcsolatos ügyekben a joghatóságról, az alkalmazandó jogról, a határozatok elismeréséről és a közokiratok elfogadásáról, valamint az európai leszármazási igazolás létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló, 2022. december 7-i bizottsági javaslat (COM(2022)0695).

megkülönböztetéshez és a hatalmi egyenlőtlenségekhez kapcsolódó kiváltó okainak megértéséhez;

6. ismételten felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki iránymutatásokat a tagállamok számára a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről, valamint az élet minden területén tapasztalható erőszakról szóló (EU) 2024/1385 irányelv végrehajtásáról, beleértve az átfogó és életkornak megfelelő szexuális és párkapcsolati oktatásra vonatkozó egyértelmű iránymutatásokat, különös tekintettel a beleegyezéssel kapcsolatos, a nemzetközi normákkal összhangban történő oktatásra, és fordítson különös figyelmet az irányelv valamennyi cikkének, és különösen annak 35. cikkének teljes körű végrehajtására és érvényesítésére, amely foglalkozik a hozzájárulással kapcsolatos oktatási anyagok terjesztésével, valamint figyelemfelkeltő kampányok vagy programok szervezésével annak tudatosítása érdekében, hogy a nem beleegyezésen alapuló szex bűncselekménynek minősül;

7. sürgeti a Bizottságot, hogy emelje ki az (EU) 2024/1385 irányelv jelentéstételi elemének fontosságát annak érdekében, hogy az irányelv hatékonyan működjön a nők és lányok elleni ilyen erőszak megelőzése és felszámolása terén; felhívja a Bizottságot, hogy kezelje prioritásként a nemi alapú erőszak megelőzését online és offline egyaránt, ugyanakkor hangsúlyozza a megfelelő, célzott és időszerű megelőző intézkedések fontosságát az oktatás, a digitális jártasság, a szakemberek képzése, valamint a tájékoztató és figyelemfelkeltő kampányok révén, amelyek a kapcsolódó uniós jogszabályok rendelkezéseivel összhangban a nők és lányok elleni erőszak elleni küzdelem kulcsfontosságú elemei;

8. felhívja a Bizottságot, hogy foglalkozzon a nemi alapú erőszak áldozatainak sajátos szükségleteivel, beleértve többek között a pszichoszociális támogatást, az áldozatok lakhatását, az egész életen át tartó tanulási programokat és a gyermekgondozást, és felszólít az áldozatok és túlélők megfelelő védelmére hosszú távú közberuházások biztosítása és növelése, valamint a hatékony válaszok garantálása révén, amelyeknek strukturálisnak, interszekcionálisnak és túlélőközpontúnak kell lenniük, és foglalkozniuk kell a nemi alapú erőszak társadalmi, gazdasági és kulturális kiváltó okaival;

9. felhívja a Bizottságot, hogy sürgesse azokat a tagállamokat, amelyek még nem ratifikálták az isztambuli egyezményt, hogy ezt tegyék meg, és gyorsítsák fel ezt a folyamatot; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa, kövesse nyomon és mozdítsa elő a végrehajtási folyamatot;

10. hangsúlyozza, hogy a marginalizált csoportok az erőszak fokozott kockázatának vannak kitéve, és hogy a megkülönböztetés interszekcionális formái fokozzák a nemi alapú erőszak és az újbóli

áldozattá válás hatásait; felhívja ezért a Bizottságot, hogy dolgozzon ki és a tagállamokkal együttműködve hajtson végre kötelező, átfogó képzést valamennyi jogi szakember, köztük a bírák és az ügyészek számára a nemi alapú erőszakkal, az interszekcionalitással és az áldozatok támogatásával kapcsolatos kérdésekről annak biztosítása érdekében, hogy a jogi szakemberek megfelelő eszközökkel rendelkezzenek az ügyek offline és online, a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő és interszekcionális módon történő kezeléséhez, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a bírósági eljárások során az áldozatok ne legyenek kitéve másodlagos viktimizációnak;

11. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő olyan uniós jogszabályokat, amelyek a beleegyezés hiánya alapján valamennyi tagállamban bűncselekménnyé nyilvánítják a nemi erőszakot; megjegyzi, hogy 14 tagállam még mindig vagy az erőszak valamilyen formáját írja elő a nemi erőszak bűncselekménnyé nyilvánításához, vagy nem említi kifejezetten a beleegyezést; megismétli, hogy a szexuális kényszerítés nemcsak a nők alapvető jogainak, testi autonómiájának és személyi sérthetetlenségének megsértését jelenti, hanem a nők és lányok szexuális kizsákmányolásának egy formáját is, amely az EUMSZ értelmében uniós dimenziójú bűncselekménynek minősül[92]; felhívja azokat a tagállamokat, amelyek még mindig a szexuális kényszerítésnek az erőszak vélelmén alapuló fogalommeghatározását használják, hogy kezdeményezzenek jogszabály-módosításokat annak érdekében, hogy a fogalommeghatározást összhangba hozzák a legújabb nemzetközi normákkal és az isztambuli egyezmény 36. cikkével;

12. hangsúlyozza a Bizottság és a tagállamok jogi kötelezettségét a nők jogainak és testi épségének védelmére; sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa a szigorúbb szabályokat megállapító felülvizsgált emberkereskedelem elleni irányelv gyors és teljes körű átültetését, amely erősebb eszközöket biztosít az emberkereskedelem – többek között a szexuális kizsákmányolás új formái – és a szervezett bűnözői csoportok elleni küzdelemhez, például a határokon átnyúló kommunikáció javítása révén, és különösen a kisebbségi és migráns nők jogainak védelme révén; hangsúlyozza, hogy a kereslet csökkentése az emberkereskedelem megelőzésének és csökkentésének kulcsfontosságú eszköze, mivel pénzügyi ösztönzőket vesz célba; sürgeti továbbá a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák az áldozatok megmentésére és rehabilitációjára irányuló erőfeszítéseket;

13. hangsúlyozza, hogy a társadalom prostitúcióval kapcsolatos megközelítése hatással van a nemek közötti egyenlőség és a nők jogainak felfogására, valamint üzeneteket és normákat közvetít; felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze és támogassa a tagállamok

---

92 Az EUMSZ 83. cikke.

arra irányuló erőfeszítéseit, hogy lépéseket tegyenek a megelőzés, a prostitúcióban részt vevők és különösen a nők dekriminalizálása, a kereslet csökkentése, az ügyfelek megbüntetése, a megbélyegzés megszüntetése és a sztereotípiák felszámolása terén, valamint hogy biztosítsanak megfelelően finanszírozott, könnyen hozzáférhető és magas színvonalú kilépési programokat azok számára, akik ki kívánnak lépni a prostitúcióból; felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a prostitúcióban részt vevő személyeket aktívan bevonják a jogaikkal kapcsolatos politikai döntéshozatalba; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa ezeket az erőfeszítéseket;

14. elítéli a béranyaság gyakorlatát, amely a nők testének pénzügyi vagy más haszonszerzés céljából történő reproduktív kizsákmányolását és felhasználását jelenti, különösen a harmadik országokban élő, különösen kiszolgáltatott nők esetében; felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen intézkedéseket e jelenség megszüntetésének támogatása érdekében;

15. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a nemi alapú erőszak, a párkapcsolati erőszak és a rák közötti kapcsolat tanulmányozásához nyújtandó uniós támogatásra;

***A nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő, átfogó egészségügyi ellátás***

16. hangsúlyozza, hogy az egészség alapvető jog, ezért mindenkinek hozzá kell férnie a minőségi, megfizethető és hozzáférhető egészségügyi szolgáltatásokhoz, tiszteletben tartva az érintett tájékoztatáson alapuló beleegyezését és testi autonómiáját; sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő és a minőség-, beteg- és eredményközpontú egészségügyi ellátáshoz való egyetemes hozzáférést a legkülönbözőbb hátterű és élethelyzetű nők és lányok számára a legmagasabb szintű normákkal összhangban, különös tekintettel a megkülönböztetés interszekcionális formáival szembesülő csoportokra, többek között a fogyatékossággal élő és a hátrányos társadalmi-gazdasági háttérrel rendelkező személyekre, a nemi alapú erőszak áldozataira, a faji alapon megkülönböztetett személyekre, valamint az etnikai, kisebbségi vagy migráns hátterű személyekre, az idősekre, az LMBTIQ+-személyekre, különösen az interszexuális nőkre, a transznemű és nem bináris egyénekre, a vidéki és távoli területeken élő nőkre, a legkülső régiókban élő nőkre, a várandós nőkre és az anyákra, különösen az egyedülálló anyákra; hangsúlyozza, hogy az egészségügyi személyzetnek képzésben kell részesülnie a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő egészségügyi kérdések tekintetében, és reagálnia kell a nemi alapú és szexuális erőszakra;

17. felhívja a Bizottságot, hogy sürgősen foglalkozzon a nemek közötti egészségügyi szakadékkal, többek között azáltal, hogy valamennyi

életszakaszban kezeli a nemspecifikus egészségügyi szükségleteket és kockázatokat, különös figyelmet fordítva a nőket aránytalanul érintő betegségekre, kezelve a nemek közötti egyenlőtlenségeket és az orvosi kutatás, képzés és klinikai vizsgálatok terén tapasztalható előítéleteket, és több nőt ösztönözve arra, hogy orvosi karriert folytasson; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő konkrét cselekvési tervet e kérdések kezelésére, és a jövőbeli egészségügyi kezdeményezéseket irányítsa a nemi alapú orvoslás WHO által bevezetett koncepciója felé[93];

18. sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy az új nemi esélyegyenlőségi stratégia fokozottan összpontosítson a nemek közötti egyenlőségre a közegészségügyben; felhívja a Bizottságot, hogy építsen a kezelési eredményeket befolyásoló tényezők egyre szélesebb körű megértésére azáltal, hogy támogatja több és jobb minőségű, lebontott adatok gyűjtését az alcsoportok azon egészségügyi egyenlőtlenségeinek azonosítása érdekében, amelyek egyébként nem lennének nyilvánvalóak a lakosság körében, egészségügyi beavatkozásokat dolgozva ki azon alcsoportok kezelésére, amelyekben egyenlőtlenségek vannak, valamint nyomon követve a magas kockázatú népességcsoportok egészségügyi eredményeit; megjegyzi, hogy különös figyelmet kell fordítani a várandós és szoptató nőkre;

19. felhívja a Bizottságot, hogy foglalkozzon a nők és lányok, valamint a marginalizált csoportokat érintő, tartós mentális egészségügyi kihívásokkal, és sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő mentális egészségügyi ellátáshoz való egyetemes hozzáférést, növelje a vidéki területeken található egészségügyi létesítményekbe történő beruházásokat, és dolgozzon ki rugalmas megoldásokat, amilyenek például a mobil egészségügyi klinikák;

20. felhívja a Bizottságot, hogy uniós szinten foglalkozzon a legkülönbözőbb hátterű és élethelyzetű nők – köztük a kiszolgáltatott csoportokba tartozó nők – egészségügyi ellátáshoz való hozzáférése terén fennálló hiányosságokkal, egyenlőtlenségekkel és akadályokkal;

21. felhívja az uniós tagállamokat, hogy biztosítsák és garantálják az alapvető egészségügyi szolgáltatásokhoz és gyógyszerekhez való hozzáférést, és felhívja a Bizottságot, hogy növelje a nemek közötti egyenlőség egészségügyi rendszerekben való általános érvényesítésébe történő beruházásokat; hangsúlyozza, hogy valamennyi egészségügyi szakember és egészségügyi dolgozó képzésének nemi alapú megközelítést kell magában foglalnia; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy senkit, különösen a

---

93 WHO, Gender and health (Nem és egészségi állapot), https://www.who.int/health-topics/gender#tab=tab_1.

fogyatékossággal élő nőket, ne vessenek alá akaratuk ellenére káros, invazív vagy visszafordíthatatlan kezeléseknek, és állapítsa meg, hogy minden orvosi beavatkozás az egyén személyes, szabad és teljes körű tájékoztatáson alapuló beleegyezésén alapul;

22. sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozzon ki átfogó uniós stratégiát a nők rendkívül sajátos egészségügyi szükségleteinek kezelésére minden életszakaszban, és foglalkozzon a nők és lányok egészségét befolyásoló tényezőkkel, többek között azáltal, hogy az egészségügyet beépíti az európai szemeszterbe;

23. hangsúlyozza az európai szintű együttműködés és a bevált gyakorlatok cseréjének fontosságát, valamint a kapcsolódó uniós alapok hatékony felhasználását az egészségügyi ellátás terén jelentkező közös kihívások kezelése érdekében, és felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg az érintett szakpolitikai szolgálatok közötti szolgálatközi együttműködést annak biztosítása érdekében, hogy a nemek közötti egyenlőség szisztematikusan beépüljön az egészségügyhöz kapcsolódó valamennyi kezdeményezésbe; felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze és támogassa a tagállamokat az átfogó és megfizethető ellátást kínáló nemzeti egészségbiztosítási rendszerek végrehajtásában vagy bővítésében;

24. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő megközelítést az egészségügyi ellátás terén, és foglalkozzon olyan konkrét kérdésekkel, ahol továbbra is fennállnak kihívások, mint például a mentális egészség, a rák, az endometriózis vagy az anyák egészségügyi ellátása; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki közös uniós szintű normákat a szülés előtti, a szülési, a szülés utáni szülésznői, valamint az újszülötti és anyai egészségügyi ellátásra vonatkozóan annak érdekében, hogy a nemzetközi normákkal összhangban naprakésszé tegye a szülésznői ellátásról szóló uniós irányelvet[94], és lehetővé tegye az egészségügyi szakemberek számára a bevált gyakorlatok megosztását e területen; felszólít a gyógyszerek terhesség és szoptatás alatti biztonságos használatára vonatkozó uniós keret létrehozására;

25. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa az egészségügyi rendszereket a nemek közötti egyenlőségre összpontosító betegségmegelőzési stratégiák kidolgozásában, végrehajtásában és értékelésében, mivel a megelőzés javíthatja a nők és lányok életminőségét; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy hajtson végre olyan intézkedéseket, amelyek egyrészt megelőzésen alapulnak, másrészt felhívják a figyelmet az egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés jogára;

---

94 A Tanács 80/155/EGK irányelve (1980. január 21.) a szülésznők tevékenységének megkezdésére és folytatására vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított rendelkezések összehangolásáról (HL L 33., 1980.2.11., 8. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1980/155/oj).

26. hangsúlyozza, hogy kezelni kell az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés terén fennálló területi egyenlőtlenségeket a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő egészségügyi szolgáltatások rendelkezésre állásának biztosítása révén a vidéki, távoli és elnéptelenedett területeken; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fektessenek be a mobil egészségügyi egységekbe, a távorvoslásba, valamint az egészségügyi szakemberek képzésébe és kiküldésébe a rosszul ellátott régiókban;

27. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre átfogó, kötelező erejű keretet, és biztosítson teljes körű és egyenlő hozzáférést valamennyi szexuális és reproduktív egészségügyi szolgáltatáshoz az EU-ban mindenki számára, függetlenül a migrációs vagy tartózkodási jogállástól; megjegyzi, hogy ezek a szolgáltatások és jogok magukban foglalják a tiszteletteljes és magas színvonalú szülészeti, nőgyógyászati, terhesgondozási, szülés közbeni és szülés utáni szülésznői és újszülött egészségügyi ellátást, a családtervezéssel kapcsolatos átfogó tájékoztatást és szolgáltatásokat, a nemi identitást megerősítő ellátást és az orvosilag asszisztált reprodukcióhoz és termékenységi ellátáshoz és kezelésekhez való hozzáférést, a biztonságos és megfizethető, az egyén által választott fogamzásgátlási módszereket, valamint a biztonságos és legális (orvosi és sebészeti) abortuszhoz való jogot, az életkornak megfelelő szexualitás- és párkapcsolati neveléshez való jogot, a szexuális úton terjedő betegségek megelőzését, az expozíciót követő profilaxist, a felderítési és kezelési szolgáltatásokat, amelyek nélkül a jogállamiság nem tartható fenn; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy ezek a szolgáltatások hozzáférhetőek, megfizethetők és megkülönböztetésmentesek legyenek; felhívja a Bizottságot, hogy a nők szexuális és reproduktív egészségének és jogainak megsértését ismerje el a nemi alapú erőszak egyik formájaként;

28. hangsúlyozza, hogy minden egyenlőségi stratégiának foglalkoznia kell a nemi alapú erőszak valamennyi formájával, beleértve a nők szexuális és reproduktív egészségével és jogaival kapcsolatos visszalépéseket és azok megsértését is; megismétli, hogy prioritásként kell kezelni az egészségügyi ellátáshoz és a közszolgáltatásokhoz, különösen az erőszak áldozatává vált nők számára az abortuszhoz és a pszichológiai támogatáshoz való hozzáférést; felhívja a Bizottságot, hogy alkalmazzon szankciókat a nők jogai terén tapasztalható visszalépés esetén, beleértve a szexuális és reproduktív egészség és jogok korlátozását, az abortuszhoz való hozzáférést vagy a szexuális oktatást, amelyeket az uniós értékek megsértésének kell tekinteni, és amelyeknek arányos intézményi válaszokat kell kiváltaniuk, beleértve a kötelezettségszegési eljárásokat és a finanszírozást érintő következményeket; felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre nyomonkövetési és elszámoltathatósági mechanizmust, gyorsan kezelje a tagállamokban a nemek közötti egyenlőséget érintő, visszalépést eredményező fejleményeket vagy fenyegetéseket,

valamint a nők jogainak, többek között a szexuális és reproduktív egészség és jogok és az LMBTIQ+-személyek jogainak megsértését, valamint használja fel a meglévő mechanizmusokat a jogállamiságnak vagy az alapvető jogoknak való megfelelés értékelésére, vagy célzott mechanizmusként, és éves jogállamisági jelentésébe építsen be egy, a nemi alapú erőszakkal foglalkozó alpillért; felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze és aktív szövetségesként vonja be a férfiakat a szexuális és reproduktív egészség és jogok előmozdításába annak érdekében, hogy kezelje a fiatal férfiak körében a fiatal nőkkel és a feminizmussal szemben tapasztalható növekvő negatív reakció tágabb összefüggéseit;

29. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a Parlament 2024. április 11-i állásfoglalásában rögzítetteknek megfelelően foglalják bele a szexuális és reproduktív egészséget és jogokat, többek között a biztonságos és legális abortuszhoz való jogot az Európai Unió Alapjogi Chartájába;

30. kiemeli, hogy az uniós polgárok széles körben támogatják, hogy az EU-ban mindenki hozzáférhessen a biztonságos abortuszhoz, függetlenül attól, hogy kik ők vagy honnan érkeznek, amint azt többek között „My Voice, My Choice” (Az én hangom, az én választásom) elnevezésű, sikeres európai polgári kezdeményezés is tükrözi, amely arra szólítja fel az EU-t, hogy fogadjon el egy olyan pénzügyi mechanizmust létrehozó jogszabályt, amely segítené az e szakpolitikához önként csatlakozó tagállamokat abban, hogy biztonságos abortuszt és ahhoz kapcsolódó ellátást biztosítsanak mindazok számára, akik nem férnek hozzá ahhoz; sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen gyors lépéseket és kövesse nyomon az európai polgári kezdeményezés által megfogalmazott fenti követelést, és hozzon létre pénzügyi szolidaritási mechanizmust a tagállamok között annak biztosítása érdekében, hogy az EU-ban a nők hozzáférhessenek az abortuszhoz;

31. felhívja a Bizottságot, hogy adjon ki ajánlásokat a tagállamok számára arról, hogy miként lehet fellépni a szülészeti és nőgyógyászati erőszak minden formája ellen, amely számos elhanyagoló, megalázó, visszaélésszerű vagy káros gyakorlatot foglal magában, többek között, de nem kizárólagosan a „férjöltést”; felhívja a Bizottságot, hogy könnyítse meg a tagállamok közötti információcserét a szülészeti és nőgyógyászati erőszak kérdésében, és bízza meg az EIGE-t, hogy dolgozzon ki mennyiségi és minőségi mutatókat a szülészeti erőszak előfordulásának és megnyilvánulásának mérésére, és különítsen el elegendő forrást annak kezelésére;

32. felhívja a Bizottságot, hogy a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről szóló irányelv végrehajtása keretében adjon ki egyértelmű iránymutatásokat a szexuális és reproduktív egészségügyi ellátásnak a szexuális erőszak áldozatai

számára történő nyújtásáról, összhangban a nemzetközi közegészségügyi és emberi jogi normákkal, többek között a szexuális kényszerítés klinikai kezelésére vonatkozó WHO-előírásokkal;

33. elismeri, hogy a termékenység a nők egészségének kritikus szempontja, és hangsúlyozza, hogy proaktívan foglalkozni kell a termékenységgel kapcsolatos sokrétű tényezőkkel és kihívásokkal, például a termékenységgel kapcsolatos egészségügyi ellátáshoz és kezelésekhez való hozzáférés hiányával, vagy az elégtelen tájékoztatási és támogató szolgáltatásokkal; sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy a termékenység megőrzésére vonatkozó információk mindenki számára hozzáférhetők legyenek;

***Nemek közötti egyenlőség és a nők szerepének megerősítése a munka világában***

34. felhívja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon és számoljon be a Parlamentnek a megfelelő minimálbérekről szóló irányelv[95] és a bérek átláthatóságáról szóló irányelv[96] végrehajtásáról, beleértve a szigorú bérjelentési követelmények garantálását, a bérdiszkrimináció áldozatai számára a bírósági jogorvoslathoz való tényleges hozzáférést, a meg nem felelés esetén alkalmazandó megfelelő szankciókat, valamint a nők vezetőtestületi tagságáról szóló irányelv[97] átültetését; sürgeti a Bizottságot, hogy kövesse nyomon és garantálja ezen irányelvek megfelelő és időben történő végrehajtását, ami döntő fontosságú a nők számára a munkaerőpiacon, és lehetővé teszi számukra, hogy pályafutásuk során egyenlő jogokat és feltételeket élvezzenek;

35. kiemeli, hogy a Parlament határozottan ellenezni fog minden olyan kísérletet, amely a bérek átláthatóságáról szóló irányelv visszavonására vagy gyengítésére irányul;

36. sürgeti a Bizottságot, hogy aktívan mozdítsa elő a nők munkaerőpiaci belépését és megtartását, hozzon intézkedéseket a foglalkoztatási különbségek, a nemek közötti bér- és nyugdíjszakadék csökkentése érdekében, és ruházzon be a nők és lányok egész életen át tartó tanulását célzó programokba; felhívja a Bizottságot, hogy tűzzön ki uniós szintű célokat a nők munkaerőpiaci részvételének növelésére; üdvözli az EIGE elemzését a nők európai foglalkoztatása előtt álló fő akadályokról, többek között a teljes munkaidős foglalkoztatás akadályairól, alapot biztosítva a tagállamok számára a nők

---

95 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2041/EK irányelve (2022. október 19.) az Európai Unióban biztosítandó megfelelő minimálbérekről (HL L 275., 2022.10.25., 33. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2041/oj).

96 (EU) 2023/970 irányelv (HL L 132., 2023.5.17., 21. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/970/oj).

97 (EU) 2022/2381 irányelv (HL L 315., 2022.12.7., 44. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2381/oj).

foglalkoztatása előtt álló strukturális akadályok kezeléséhez; felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze a tagállamokat arra, hogy biztosítsák a nők egyenlő hozzáférését a jogokkal és tisztességes bérekkel járó munkához, többek között kollektív tárgyalások révén; felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze a tagállamokat, hogy hozzanak határozott intézkedéseket azon vállalkozások szankcionálására, amelyek hátrányos megkülönböztetést alkalmaznak a férfiak és nők között, és nem tartják be a munkaügyi jogszabályokat;

37. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg azokat a politikákat és finanszírozási eszközöket, amelyek támogatják a szülési szabadságot vagy a gondozási feladatokhoz kapcsolódó hosszabb megszakításokat követően a munkaerőpiacra visszatérő nőket; hangsúlyozza az aktív munkaerőpiaci intézkedések, a személyre szabott átképzési és továbbképzési programok, valamint az egyénre szabott munkahelyi tanácsadás fontosságát, és felhívja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő és támogassa a munkáltatókat abban, hogy rugalmas, minőségi foglalkoztatási lehetőségeket kínáljanak a visszatérő nők számára; hangsúlyozza, hogy foglalkozni kell a nőkkel – különösen a gyermekes nőkkel – szembeni munkahelyi megkülönböztetéssel; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a terhességgel és az anyasággal kapcsolatos megkülönböztetés ellen megfelelően kialakított és kommunikált rugalmas munkafeltételekkel lépjenek fel; felhívja a Bizottságot, hogy további késedelem nélkül tegyen javaslatot a távmunkára vonatkozó szabályokról és a lecsatlakozáshoz való jogról szóló jogszabályra, és biztosítsa, hogy ez a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő módon történjen, amely nem súlyosbítja a nemek közötti meglévő egyenlőtlenségeket; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő munkahelyeket annak biztosítása érdekében, hogy a nem fertőző betegségekben, krónikus betegségekben, fogyatékosságban vagy a menopauza tüneteiben szenvedő nők egyenlő jogokkal és lehetőségekkel rendelkezzenek a munkahelyhez való hozzáférés és a munkahelyen maradás terén;

38. felhívja a Bizottságot, hogy javasoljon jogalkotási keretet a munka világában előforduló nemi alapú erőszak kezelésére annak érdekében, hogy biztosítsa valamennyi munkavállaló védelmét a nemi alapú erőszakkal szemben, beleértve a munkahelyi zaklatást, megfélemlítést és a szexuális erőszak bármely formáját; felhívja a többi tagállamot, amelyek ezt még nem tették meg, hogy ratifikálják a munka világában tapasztalható erőszakról és zaklatásról szóló 190. sz. ILO-egyezményt, és ismerjék el az erőszaktól és zaklatástól, többek között a nemi alapú erőszaktól mentes munka világához való jogot;

39. sürgeti a Bizottságot, hogy fokozza a legkiszolgáltatottabb nőket, lányokat és interszekcionális megkülönböztetéssel szembesülő személyeket sújtó megkülönböztetés kezelésére irányuló erőfeszítéseket, amint azt a megkülönböztetésmentesség okainak

listája említi, valamint a munkahelyek automatizálása által érintetteket sújtó megkülönböztetés kezelésére irányuló erőfeszítéseket; megismétli, hogy ezek a csoportok nagyobb valószínűséggel szembesülnek sajátos vagy aránytalan munkaerőpiaci kihívásokkal, például a magas munkanélküliségi rátával, az alacsony bérezéssel és a bizonytalan munkahelyekkel, valamint a munkavédelemhez, a szülési szabadsághoz és a szociális biztonsághoz való hozzáférés nehézségeivel; felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze az esélyegyenlőséget biztosító programokat, beleértve a vezetői és döntéshozatali szerepekhez való hozzáférést minden olyan személy számára, aki a munkaerőpiacon hátrányos megkülönböztetéssel és bizonytalansággal szembesül; megjegyzi, hogy ezt többek között a foglalkoztatási egyenlőségről szóló irányelv[98] tagállamokban történő végrehajtásának biztosításával, az egyenlőséggel foglalkozó szervek (EU) 2024/1499 irányelvben[99] előírt megerősítésével, valamint a minimálbérekhez másokkal azonos alapon való hozzáférés biztosításával kell elérni; hangsúlyozza, hogy célzott foglalkoztatási és továbbképzési stratégiákat kell kidolgozni az 55 év feletti nők, valamint a vidéki vagy strukturálisan hátrányos helyzetű régiókban élő nők számára, akik súlyos akadályokkal szembesülnek; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamokat az inkluzív munkaerőpiaci politikák kialakításában, többek között a kohéziós politikai eszközök és az Európai Szociális Alap Plusz (ESZA+) révén;

40. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a tagállamok vegyék figyelembe a nemi dimenziót a nyugdíjrendszerek reformja és a nyugdíjkorhatár kiigazítása során, és vegyék figyelembe a nők és a férfiak munkarendje közötti különbségeket, beleértve az összes nem fizetett foglalkoztatási gyakorlatot, figyelembe véve a nők által a munkaerőpiacon tapasztalt interszekcionális megkülönböztetés nagyobb kockázatát; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy terjesszenek elő átfogó tervet a nemek közötti nyugdíjszakadék kezelésére, többek között megfelelő gyermekgondozási támogatás

---

98 A Tanács 2000/78/EK irányelve (2000. november 27.) a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról (HL L 303., 2000.12.2., 16. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2000/78/oj).

99 A Tanács (EU) 2024/1499 irányelve (2024. május 7.) a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód, a foglalkoztatás és a munkavégzés terén a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosságra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód, a szociális biztonság, továbbá az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása terén a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód tekintetében az egyenlőséggel foglalkozó szervekre vonatkozó előírásokról, valamint a 2000/43/EK és a 2004/113/EK irányelv módosításáról (HL L, 2024/1499, 2024.5.29., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1499/oj).

biztosítása és az „anyaságból eredő hátrány” enyhítése, valamint a nők pénzügyi jártasságának növelése és a nőknek nyújtott pénzügyi tanácsadás javítása révén, különösen a nemek közötti beruházási szakadék csökkentése érdekében;

41. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a szociális biztonságról szóló 79/7/EGK irányelvet[100] annak biztosítása érdekében, hogy az lehetővé tegye pozitív intézkedések elfogadását, és hozzájáruljon a nemek közötti nyugdíjszakadék megszüntetéséhez;

42. hangsúlyozza, hogy az EU-ban a vállalkozóknak jelenleg csak egyharmada nő[101], ami rávilágít arra, hogy célzott fellépésre van szükség a nemek közötti vállalkozói szakadék megszüntetése érdekében;

43. sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozzon ki iránymutatásokat a tagállamok, a magánszektor és a civil társadalom számára annak érdekében, hogy segítse a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó célok és stratégiák meghatározását, beleértve az egyenlő vezetői lehetőségeket a gazdaságban, többek között a női vállalkozók számára, és hogy felszámolja a nők előtt álló akadályokat a vállalkozások indítása és tulajdonlása terén a vállalkozás terén fennálló nemek közötti szakadék csökkentése érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamokat ezekben az erőfeszítésekben, és mozdítsa elő a nemek közötti egyenlőséget a finanszírozáshoz való hozzáférés terén, és kezelje a nemek közötti tartós szakadékot a vállalkozásvezetés és az innováció terén;

44. megismétli, hogy a nemek közötti szakadék a digitális és a mesterségesintelligencia-ágazatban elkerülhetetlenül elfogult algoritmusokat eredményez; felhívja ezért a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a nemek közötti egyenlőséget az MI-vel és az IKT-val kapcsolatos tevékenységekkel foglalkozó vállalatokban, többek között a digitális ágazatban a nők által vezetett projektek finanszírozása, valamint az MI-vel és az IKT-val kapcsolatos kutatásfinanszírozási felhívásokban részt vevő női kutatók minimális számának előmozdítása révén; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő célzott kezdeményezéseket a nők támogatására a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika (TTMM) területén, és ösztönözze a lányokat arra, hogy

---

100 A Tanács 79/7/EGK irányelve (1978. december 19.) a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a szociális biztonság területén történő fokozatos megvalósításáról (HL L 6., 1979.1.10., 24. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1979/7/oj).

101 Eurochambres, Eurochambres Women Entrepreneurs Survey 2025 – Unveiling insights from the women entrepreneurs (Az Eurochambres 2025. évi női vállalkozói felmérése – A női vállalkozók észrevételei), https://www.eurochambres.eu/publication/eurochambres-women-entrepreneurs-survey-2025-unveiling-insights-from-the-women-entrepreneurs/.

vegyék fontolóra a TTMM-mel, az IKT-val és az MI-vel kapcsolatos karriereket, többek között a női kutatók TTMM- és MI-projektekben való részvételére vonatkozó cél meghatározása révén, az ágazaton belüli általános készség- és nemek közötti szakadék megszüntetése érdekében; hangsúlyozza, hogy a digitális átállás során figyelembe kell venni a nők és a kiszolgáltatott csoportok érdekeit; felhívja a Bizottságot és az Eurostatot, hogy fokozzák a TTMM-szakmák, például az egészségügyi dolgozók nemi összetételének nyomon követését;

45. hangsúlyozza, hogy a nők mint polgárok és gazdasági szereplők szerepének erősítése etikai és gazdasági szempontból egyaránt elengedhetetlen, és hogy a készségek hatékony és méltányos uniójának megvalósításához célzott erőfeszítésekre van szükség a munkaerőpiaci részvételt jelenleg korlátozó akadályok felszámolására, különösen a nők esetében; sürgeti a Bizottságot, hogy ösztönözze a nők gazdasági tevékenységét, és minden szinten biztosítsa az egyenlőséget mindenki szakmai élete során az EU-ban, mivel ez előnyös az európai társadalom, a gazdaság és a munka világa szempontjából egyaránt, mivel a nemek közötti egyenlőség az európai siker, versenyképesség és fenntartható növekedés előfeltétele; sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy a szabályozás egyszerűsítésére irányuló javaslatok ne ütközzenek a nemek közötti egyenlőség megvalósításának céljával;

46. rámutat arra, hogy az egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazás uniós jogban rögzített elvét a gyakorlatban is alkalmazni kell; felhívja a Bizottságot, hogy kezelje a nők által dominált ágazatokban, például a gondozásban, az egészségügyben, az oktatásban és a kiskereskedelemben végzett munka elismerésének hiányából és alulértékeléséből eredő rendszerszintű bérkülönbségeket; kötelező erejű uniós intézkedéseket szorgalmaz az egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazás biztosítása érdekében, valamint az alulértékelt és a nők által dominált ágazatokban a munkakörülmények javítására; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy a tagállamokkal és a szociális partnerekkel együttműködve dolgozzon ki nemi szempontból semleges munkakör-értékelési eszközöket és kritériumokat, amelyek lehetővé teszik a „munka értékének” uniós szintű meghatározását és összehasonlítását, a nők által dominált ágazatokban végzett munka méltányosabb értékelése és díjazása érdekében; megjegyzi, hogy ezt a kollektív tárgyalási jogok biztosításával, a munkaügyi ellenőrzések megerősítésével és a női munkavállalók szociális párbeszédben való egyenlő képviseletének biztosításával kell elérni;

47. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kezeljék hatékonyan a nemek közötti tartós bérszakadékot, többek között azáltal, hogy az ESZA+-alapokat az oktatásban és a munkaügyi tanácsadásban a nemi sztereotípiák elleni küzdelem támogatására fordítják, valamint

előmozdítják a sokszínűségi chartákat és kezdeményezéseket a magán- és a közszférában;

***A nőket érintő szegénység***

48. felhívja a Bizottságot, hogy a szegénység elleni jövőbeli stratégia kidolgozásakor vegye figyelembe a nemek közötti egyenlőség szempontját, és fektessen nagy hangsúlyt a nőket érintő strukturális szegénység kérdésére; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg a nőket érintő szegénység és társadalmi kirekesztés kezelésére irányuló gazdasági és szociális intézkedéseket, különös tekintettel a tisztességes és megfizethető lakhatáshoz, az energiához és a közlekedéshez való hozzáférésre; hangsúlyozza, hogy a tisztességes és megfizethető lakhatáshoz való jog alapjog, amelyet meg kell védeni és el kell ismerni más alapjogok gyakorlásának előfeltételeként; emlékeztet arra, hogy a lakhatás terén tapasztalható egyenlőtlenség sok nőt arra kényszerít, hogy méltatlan és veszélyes helyzetben éljen, a hajléktalanság és az erőszak kockázatának kitéve; felhívja a Bizottságot, hogy ezt vegye figyelembe a megfizethető lakhatásra vonatkozó, küszöbön álló uniós tervében, és fordítson különös figyelmet a nemi alapú erőszak áldozatainak lakhatási szükségleteire és a megfelelő menedékhely-kapacitásokra; hangsúlyozza, hogy a tagállamokban hatékonyan biztosítani kell a szociális biztonsághoz és a lakhatáshoz való hozzáférést, és felhívja a Bizottságot, hogy ezt folyamatosan mozdítsa elő; sürgeti a Bizottságot, hogy folytassa a menstruációs szegénység, azaz a menstruációs higiéniai termékekhez és eszközökhöz való megfelelő hozzáférés hiánya elleni küzdelmet, amely probléma a becslések szerint az Unióban a menstruáló népesség 10%-át érinti, és aránytalanul nagy mértékben sújtja a marginalizált és kiszolgáltatott csoportokat, akik emiatt korlátozottan vehetnek részt a társadalmi életben, az oktatásban és a munka világában; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa az elérhető menstruációs termékekhez való hozzáférést, és első lépésként kezdeményezze a 2004/113/EK irányelv felülvizsgálatát azzal a céllal, hogy a menstruációs termékek esetében töröljék a héát, és számolják fel az indokolatlan – gyakran „rózsaszín adónak” nevezett – árkülönbségeket, amelyek magasabb költségeket eredményeznek a nőknek forgalmazott egészségügyi termékek és szolgáltatások esetében;

***A nők jogai és a nemek közötti egyenlőség az oktatásban, a képzésben és a digitális szférában***

49. kiemeli annak fontosságát, hogy a lányok számára biztosítsák a minőségi oktatáshoz való hozzáférést, ami előfeltétele a nemek közötti egyenlőségnek, a nők társadalmi szerepvállalásának és jogaik teljes körű gyakorlásának; sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa a nemek és az életkor tekintetében inkluzív hozzáférést az oktatás és képzés minden szintjéhez, előmozdítva a nemek közötti egyenlőséget, felszámolva a nemi sztereotípiákat és a káros

társadalmi normákat, és különösen támogassa a legkiszolgáltatottabb nőket, lányokat és azon személyeket, akik oktatásuk során interszekcionális diszkriminációval szembesülnek; sürgeti a Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy a készségek uniója foglalkozzon a nemek közötti egyensúly hiányával, hogy valamennyi személy joga megerősödjön az EU-ban;

50. sürgeti a Bizottságot, hogy ruházzon be az oktatók szakmai fejlődésébe a nemi sztereotípiák elleni hatékonyabb küzdelem érdekében a gyermek- és felnőttoktatás, a szakképzés, a munkahelyi képzés, valamennyi formális és nem formális oktatás és képzés során, és nyújtson iránymutatásokat a kiadók számára az oktatási anyagok nemi alapú elfogultságának felszámolása tekintetében; felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze a kötelező képzési programokat az oktatási ágazatban dolgozó valamennyi személy számára, beleértve az informális oktatás keretében dolgozókat és az önkénteseket is, valamint segítse elő a biztonságos infrastruktúra, a bizalmas jelentéstételi mechanizmusok és a fegyelmi intézkedések kialakítását;

51. felhívja a Bizottságot, hogy ismerje el a beleegyezésen alapuló, átfogó, tudományosan pontos és életkornak megfelelő, az emberi jogokon és a nemek közötti egyenlőségen alapuló szexuális és párkapcsolati oktatást mint a nemi sztereotípiák felszámolásának és a káros magatartásformák kezelésének alapvető fontosságú részét, és dolgozzon ki uniós iránymutatásokat az ilyen oktatásra vonatkozóan a tagállamok számára; megjegyzi, hogy a cél az, hogy a fiatalok a testi autonómiával, az egészséges kapcsolatokkal, a reproduktív egészséggel, valamint a nemi alapú erőszak és a megkülönböztetés megelőzésével kapcsolatos ismereteket szerezzenek; hangsúlyozza, hogy védeni kell a kiskorúakat az erőszakos és káros pornográf tartalmakkal szemben;

52. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket a nemek közötti szakadék csökkentése érdekében, különösen a TTMM, a mesterséges intelligencia és a digitális ágazat területén, egy olyan integrált stratégia előmozdítása révén, amely ezekben az ágazatokban már fiatal kortól megerősíti a nők és lányok oktatását; hangsúlyozza, hogy egy ilyen stratégiának olyan kezdeményezéseket kell magában foglalnia, amelyek célja a nők és lányok ösztönzése a TTMM-pályákra lépésre, és felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a nők egyenlő hozzáférését a szakképzési tanfolyamokhoz, szakmai gyakorlatokhoz és tájékoztató tanfolyamokhoz ezeken a területeken azáltal, hogy előmozdítja a képzést és az egész életen át tartó tanulást, terjeszti a sikeres és inkluzív oktatási bevált gyakorlatait, népszerűsíti a női példaképeket, és ösztönzi a nőket arra, hogy szerezzenek olyan ismereteket és fejlesszék azokat a készségeket, amelyek elengedhetetlenek ahhoz, hogy egyenlő hozzáféréssel rendelkezzenek az olyan feltörekvő területeken, mint például a digitális ágazat, a zöld átállás, valamint

általában a gazdaság és az üzleti élet területe, továbbá hogy kezelje prioritásként a sokszínűséget és a befogadást a TTMM területén; megjegyzi, hogy hasonlóképpen a fiúkat pedig ösztönözni kell arra, hogy belépjenek az oktatás, az egészségügy és a szociális szolgáltatások ágazatába; hangsúlyozza, hogy a digitális technológia és platformok egyre inkább alapvető fontosságúak általában véve a nők és lányok oktatásában és képzésében, valamint számos munkakiválasztási folyamatban; sajnálatát fejezi ki a technológiához való egyenlőtlen hozzáférés negatív hatásai miatt, amelyek akadályozhatják a nők és lányok digitális jártasságának fejlődését; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a legkülönbözőbb hátterű és élethelyzetű nőket és lányokat ne sújtsa aránytalanul nagy mértékben a technológiához való hozzáférés hiánya;

53. felhívja a Bizottságot, hogy a digitális környezetben tartsa fenn és fejlessze tovább a nemi alapú erőszak valamennyi formájával szembeni zéró tolerancia politikáját; emlékeztet arra, hogy a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről szóló (EU) 2024/1385 irányelv bűncselekménnyé nyilvánítja az intim – köztük a deepfake – tartalmak beleegyezés nélküli megosztását, az internetes zaklatást, valamint az erőszakra vagy gyűlöletre való internetes uszítást (gyűlöletbeszédet), és e bűncselekmények meghatározását megfelelően át kell ültetni a tagállamok nemzeti jogszabályaiba; fokozott uniós szintű együttműködésre szólít fel a nemi alapú digitális bűncselekmények felderítése és büntetőeljárás alá vonása terén, beleértve az internetes zaklatást és a manipulált média beleegyezés nélküli terjesztését; kiemeli a határokon átnyúló digitális kriminalisztikai kapacitás és az igazságügyi képzés szükségességét; felhívja a Bizottságot, hogy továbbra is kövesse nyomon az online – különösen a lányokat és az LMBTQI+-fiatalokat célba vevő – nemi alapú erőszak egyéb típusait, és dolgozzon ki ezekkel kapcsolatos szakpolitikát;

54. felhívja a Bizottságot, hogy építsen be megelőző intézkedéseket és biztosítékokat a digitális politika valamennyi területére, különös tekintettel a nemek közötti egyenlőségre, a nemi alapú erőszakra és az emberi jogokra, valamint a kiskorúak online védelmére; sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa a meglévő eszközök, például a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály – beleértve annak magatartási kódexét is – és a mesterséges intelligenciáról szóló jogszabály szerinti kockázatértékelési és -csökkentési kötelezettségek teljes körű végrehajtását, ugyanakkor dolgozzon ki új szakpolitikai javaslatokat is, például az európai demokráciapajzs és a digitális méltányosságról szóló jogszabály keretében; szorgalmazza a nemi alapú erőszakkal kapcsolatos éves kockázatértékelések, valamint az online óriásplatformok és a nagyon népszerű online keresőprogramok által bevezetett kockázatcsökkentő intézkedések nyilvános ellenőrzését a jelenség kutatásának és jobb megértésének megkönnyítése érdekében;

55. felhívja a Bizottságot, hogy fordítson különös figyelmet annak vizsgálatára, hogy az algoritmusok hogyan reprodukálhatják és erősíthetik a szexista vagy megalázó tartalmakat azáltal, hogy nagyobb átláthatóságot ír elő, és a mesterséges intelligencia által generált adatokat nemek szerint elkülöníti a diszkrimináció mintáinak azonosítása érdekében; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki olyan politikákat és hajtsanak végre oktatási és tájékoztató programokat, különösen a fiatalok körében, amelyek célja a nemi alapú erőszak megelőzése, elismerése és az arra való reagálás; felhívja a Bizottságot, hogy ruházzon be olyan kutatásokba, amelyek nyomon követik a nemek közötti egyenlőség alakulását a média- és a digitális iparágakban, többek között interszekcionális nézőpontból;

***A magán- és a szakmai élet összeegyeztetése, valamint a nemek közötti egyenlőtlenségek kezelése az ápolás-gondozás terén***

56. felhívja a Bizottságot, hogy hogy érvényesítse a szociális jogok európai pillérének 18. alapelvében elismert, a gondozás nyújtásához és a gondozásban részesüléshez való jogot; hangsúlyozza, hogy a gondozási munkát el kell ismerni, javadalmazásban és támogatásban kell részesíteni, többek között közjóként, és olyan, magas színvonalú, megfizethető és hozzáférhető gondozási rendszerek létrehozását szorgalmazza, amelyek biztosítják a méltóságot mind a gondozásban részesülők, mind a gondozók számára;

57. felhívja ezért a Bizottságot, hogy az európai gondozási stratégiát fejlessze átfogó európai gondozási megállapodássá a formális és informális – mindkettő esetében többségében női – gondozókra is kiterjedően, amely kötelező erejű jogalkotási és pénzügyi eszközöket tartalmaz a megfizethető és magas színvonalú gyermekgondozási szolgáltatásokba, iskola utáni oktatási programokba és tartós ápolási-gondozási szolgáltatásokba való beruházáshoz és az azokhoz való egyetemes hozzáférés biztosításához; megismétli, hogy a gondozási megállapodásnak jogokon alapuló megközelítésnek kell lennie a gondozás tekintetében, és az ápolási-gondozási infrastruktúra finanszírozását progresszív adózás és állami ellátás révén kell megvalósítani; hangsúlyozza, hogy uniós és nemzeti szinten olyan szakpolitikákra van szükség, amelyek lehetővé teszik a családtagokat gondozó személyek számára, hogy pénzügyi támogatást és pihenőidőt kapjanak gondozási feladataik alól, képzésben részesüljenek és részesülhessenek a nyugdíj- és az egészségügyi ellátásban, hogy enyhüljön a gondozásnak a nők karrierjére és gazdasági függetlenségére gyakorolt negatív hatás; felhívja a Bizottságot, hogy növelje a munkafeltételek, valamint az egészség és biztonság javítására irányuló beruházásokat az ápolási-gondozási ágazatban, amelyben a munkavállalók többsége nő;

58. felhívja a Bizottságot, hogy könnyítse meg a legális lehetőségeket az interszekcionális megkülönböztetés által aránytalanul érintett

migráns gondozók jogállásának hivatalossá tétele érdekében, ismerje el képesítésüket és ismerje el az uniós gondozási rendszerekhez való jelentős hozzájárulásukat, biztosítson számukra hozzáférést minőségi munkahelyekhez a minőségi munkahelyekre vonatkozó jövőbeli ütemtervvel összhangban, és biztosítson számukra tisztességes munkakörülményeket, előmozdítva az esélyegyenlőséget az ápolási-gondozási ágazatban;

59. felhívja a Bizottságot, hogy sürgesse a tagállamokat, hogy biztosítsák a munka és a magánélet közötti egyensúlyról szóló irányelv és az abban foglalt intézkedések gyors és teljes körű átültetését; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy hozza létre az irányelvben előirányzott szilárd végrehajtási, nyomonkövetési és éves jelentéstételi mechanizmusokat, és szükség esetén indítson kötelezettségszegési eljárásokat vagy egyéb végrehajtási intézkedéseket a teljes megfelelés biztosítása érdekében, valamint különítsen el célzott finanszírozást a következő többéves pénzügyi keretben, és tegyen javaslatot a tartós ápolási-gondozási szolgáltatásokra vonatkozó, uniós szintű minőségi normákra, többek között a személyzetre, a képzésre és a minőségbiztosításra vonatkozóan; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a munka és a magánélet közötti egyensúlyról szóló irányelvet annak biztosítása érdekében, hogy az megfeleljen a célnak, erősítse meg azt az anyasági, apasági és a megosztott szülői/gondozási szabadság továbbfejlesztése és kiterjesztése, valamint a második szülő szülői szabadság igénybevételére irányuló ösztönzőinek javítása, a szülők további védelme, valamint a fizetett foglalkoztatás és a gondozási feladatok kombinálásának megkönnyítése révén; sürgeti a Bizottságot, hogy hosszabbítsa meg a fizetett szülési és apasági szabadság időtartamát a tagállamokban, mozdítsa elő a nem átruházható szülői szabadságot, és fogadjon el intézkedéseket az ápolási-gondozási feladatok háztartásokon belüli, valamint az állam és a családok közötti újraelosztására;

60. kiemeli, hogy a nem megfelelő közlekedési infrastruktúra, a tömegközlekedési összeköttetések hiánya és a megfizethetetlen mobilitási lehetőségek nemi alapú strukturális akadályt jelentenek a nők foglalkoztatáshoz, oktatáshoz, egészségügyi ellátáshoz és gondozási szolgáltatásokhoz való hozzáférése előtt, különösen a vidéki, távoli és alacsony jövedelmű területeken; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a közlekedési szegénység csökkentésére és a területi egyenlőség előmozdítására irányuló szélesebb körű erőfeszítések részeként kezeljék prioritásként az olyan inkluzív, biztonságos, megfizethető és fenntartható közlekedési rendszerekbe történő beruházásokat, amelyek figyelembe veszik a nők sajátos mobilitási mintáit és szükségleteit;

61. hangsúlyozza, hogy végre kell hajtani az „egyenlő kereső – egyenlő gondozó” modellt az EU-ban azzal a céllal, hogy a gondozási feladatok tekintetében egyenlőbb legyen a nemek közötti egyensúly

valamennyi uniós tagállamban és az uniós intézményekben is; szorgalmazza a munka és a magánélet közötti egyensúlyról szóló irányelv által bevezetett apasági szabadság aktív népszerűsítését, valamint annak tudatosítását, hogy szoros kapcsolat áll fenn a munka és a magánélet közötti egyensúlyra irányuló intézkedések és a nemek között a gondozás terén fennálló egyenlőtlenség között, amely hozzájárul a foglalkoztatási, bér- és nyugdíjszakadék kialakulásához; hangsúlyozza, hogy az ápolási és gondozási feladatok nem akadályozhatják a nők szakmai előmenetelét;

62. kéri, hogy minden év március 20-a legyen a munka és a magánélet közötti egyensúly európai napja, amely szimbolikusan a tavaszi napéjegyenlőséget tükrözi;

***Éghajlat-politika, környezetvédelem és a nemek közötti egyenlőség***

63. hangsúlyozza a környezetkárosodás nők és lányok egészségére gyakorolt káros hatásait, különös tekintettel a per- és polifluor-alkil anyagok (PFAS-ek) hatására, és sürgeti a Bizottságot, hogy hívja fel a figyelmet ezekre az összefüggésekre, biztosítsa az éghajlatváltozás és a nemek közötti egyenlőség közötti kapcsolatra vonatkozó összehangolt és átfogó megközelítést minden tevékenységében, valamint hajtsa végre azokat a szakpolitikákat, amelyek megakadályozzák a környezet további károsodását és a nők, lányok és kiszolgáltatott csoportok egészségének folyamatos romlását;

64. hangsúlyozza, hogy a külpolitikát, a biztonságot és a védelmet a legszélesebb értelemben, emberközpontú megközelítés révén kell értelmezni, amelybe beletartozik a társadalmi, oktatási, környezeti és kulturális dimenzió, a társadalmi és éghajlati igazságosság, amelyek mindegyike erős demokráciát és egyenlőséget, beleértve a nemek közötti egyenlőséget is, igényel; hangsúlyozza, hogy végre kell hajtani a nőkkel, a békével és a biztonsággal kapcsolatos menetrendet, amely az EU közös kül- és biztonságpolitikájának (KKBP) egyik központi eleme, és megismétli, hogy a KKBP-vel kapcsolatos valamennyi finanszírozás esetében figyelembe kell venni ezt, ugyanakkor el kell ismerni a biztonság tágabb szempontjait; felhívja a Bizottságot, hogy mérje fel a nőkkel, a békével és a biztonsággal kapcsolatos menetrend uniós szintű végrehajtása terén elért eredményeket, és következtetéseit terjessze a Tanács és az Európai Parlament elé; sürgeti a Bizottságot, hogy a helyzetfelmérés alapján terjesszen elő a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló, a 2019–2024-es időszakra szóló cselekvési terv nyomon követésére irányuló, a konfliktusok változó jellegéhez és az új fenyegetésekhez igazodó és kibővített cselekvési tervet, és terjesszen elő intézkedéseket a nemek szempontjából kiegyensúlyozott és a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő vezetés elérésére az EU döntéshozói szintjén; felszólít az 1325. sz. ENSZ-határozat végrehajtásának előmozdítására a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló nemzeti cselekvési tervek (NAP 1325/IV) révén, és felhívja a

Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg a nők nemzeti fegyveres erőkbe és polgári missziókba való toborzását, illetve azokon belüli megtartását és előmenetelét, és építsék be a nemi dimenziót a biztonság- és védelempolitikai döntéshozatalba, a tervezésbe és a végrehajtásba;

65. felhívja a Bizottságot, hogy a nőkre, a békére és a biztonságra vonatkozó uniós cselekvési tervvel összhangban biztosítsa a következetes és fenntartható költségvetés-tervezést az uniós védelmi és biztonsági ágazatban a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos valamennyi tevékenység esetében; hangsúlyozza, hogy a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) misszióin belül célzott finanszírozásra van szükség a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos fellépések számára, beleértve egy külön költségvetési sort a polgári KBVP-missziókban a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó tanácsadók számára;

66. hangsúlyozza, hogy a válságok – mint például fegyveres konfliktusok, területek megszállása, természeti katasztrófák, humanitárius válságok, energiaszegénység, éghajlatváltozás és megélhetési válság – tovább súlyosbítják a meglévő egyenlőtlenségeket; az e kérdésekkel foglalkozó feminista, LMBTIQ+-jogok és szexuális és reproduktív egészség és jogok védelmezőit célzott mechanizmusok révén védeni kell, különösen azokban az országokban, ahol demokratikus visszacsúszás tapasztalható; felszólítja a Bizottságot, hogy vonja be a válságkezelés, a felkészültség és a biztonság kérdését a 2025 utáni időszakra vonatkozó, jövőbeli nemi esélyegyenlőségi stratégiájába;

67. felhívja a Bizottságot, hogy végezze el a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó jelenlegi cselekvési terv (GAP III) végrehajtása terén elért eredmények újabb felülvizsgálatát, és folytassa a nemek közötti egyenlőségre vonatkozóan a partnerországokban elkülönített és kifizetett uniós finanszírozás nyomon követésére szolgáló mechanizmus végrehajtását, és erről a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó III. cselekvési terven keresztül számoljon be; sürgeti a Bizottságot, hogy tartsa fenn a terv gyors végrehajtási ütemét és magas szintű célkitűzéseit, és felhívja a Bizottságot, hogy a terv időben történő elfogadásának biztosítása érdekében kezdje meg a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó, 2027 utáni ambiciózus cselekvési terv (GAP IV) előkészítését, többek között azáltal, hogy a 2028–2034-es többéves pénzügyi keretre vonatkozó következő javaslatban megfelelő finanszírozást különít el a terv végrehajtására; kiemeli, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó III. cselekvési terv alapelveinek – az emberi jogokon alapuló megközelítésnek, többek között a szexuális és reproduktív egészségnek és jogoknak, az interszekcionalitásnak és a nemek közötti egyenlőség transzformatív megközelítésének – a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó IV. cselekvési terv szerves részét kell képezniük, és konkrét végrehajtásukat meg kell erősíteni; felhívja a Bizottságot, hogy növelje a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos kezdeményezések

és az olyan ENSZ-ügynökségek politikai és pénzügyi támogatását, mint az ENSZ nőjogi szervezete és az UNFPA, különös tekintettel az UNFPA ellátási partnerségére;

68. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy célzott támogató szolgálatot, amely a harmadik országokban működő uniós diplomáciai képviseleteken keresztül működik, azzal a konkrét megbízatással, hogy világszerte támogatást nyújtson a nőjogi jogvédőknek és szervezeteknek a nemek közötti egyenlőség elleni mozgalmakkal szembeni küzdelem érdekében; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg elkötelezettségüket a nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése iránt világszerte, és növeljék a női szervezetek finanszírozását, különösen a globális dél országaiban és azokban a régiókban, ahol a nemek közötti egyenlőség támadásoknak van kitéve, hogy megszüntessék a nőjogi szervezeteknek nyújtott fejlesztési segélyek terén az Egyesült Államok Nemzetközi Fejlesztési Ügynöksége (USAID) által nyújtott támogatás csökkentése következtében keletkezett megvonásokat;

69. sürgeti a Bizottságot, hogy garantálja a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó belső és külső politikák közötti koherenciát, nevezetesen a következő, 2025 utáni nemi esélyegyenlőségi stratégiában (GAP III és GAP IV), és biztosítsa, hogy azokat összehangolják az összes többi releváns meglévő és jövőbeli stratégiával, kerettel és cselekvési tervvel, például a 2021–2030 közötti időszakra szóló európai fogyatékosságügyi stratégiával, a romák egyenlőségének, társadalmi befogadásának és részvételének előmozdítását célzó uniós stratégiai keretrendszerrel, az áldozatok jogairól szóló uniós stratégiával, az LMBTIQ-stratégiával és a rasszizmus elleni uniós cselekvési tervvel; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a nagyobb átláthatóságot és az érdekelt felek bevonását a nemekkel kapcsolatos valamennyi kezdeményezés végrehajtásába, és szisztematikusabban vonja be a Parlamentet ezen intézkedések ellenőrzésébe és értékelésébe;

***A civil társadalmi és nőjogi szervezetek védelme és a nemek közötti egyenlőség elleni mozgalmak elleni küzdelem***

70. aggodalommal veszi tudomásul a nőket, az LMBTIQ+-személyeket, a faji vagy etnikai kisebbségeket és más marginalizált csoportokat célzó gyűlölet-bűncselekmények és gyűlöletbeszéd riasztó mértékű növekedését, és kiemeli a jogállamiság és a demokratikus normák romlása, valamint az alapvető jogok, különösen a nők és a kisebbségek jogainak megsértése között fennálló összefüggést; kiemeli, hogy a védelmi intézkedések tagállamok közötti következetlen végrehajtása nem megfelelő védelmet eredményez, és bizonyos csoportokat nagyobb diszkrimináció és erőszak kockázatának tesz ki; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy egyes tagállamokban nem halad előre az egyenlőségről szóló és a megkülönböztetést tiltó jogszabályok végrehajtása, és sürgeti a

Bizottságot, hogy a 2025 utáni időszakra vonatkozó nemi esélyegyenlőségi stratégiában foglalkozzon ezzel a kérdéssel; üdvözli a megkülönböztetés tilalmáról szóló horizontális irányelv visszavonásáról szóló határozat visszavonását, és sürgeti a tagállamokat, hogy haladéktalanul fogadják el a jogszabályt;

71. sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítson átfogó nyomonkövetési és elszámoltathatósági mechanizmust a demokrácia, a nők jogai és a nemek közötti egyenlőség folyamatos eróziójának gyors kezelése érdekében, beleértve a szexuális és reproduktív egészséget és jogokat és az LMBTIQ+-személyek jogait, amelyek elválaszthatatlanul kapcsolódnak egymáshoz; felhívja a Bizottságot, hogy építsen a jogállamiságnak vagy az alapvető jogoknak való megfelelés értékelésére szolgáló meglévő mechanizmusokra, és fokozatosan dolgozzon ki egy olyan célzott mechanizmust, amely magában foglalja az EUSZ 2. cikke szerinti valamennyi uniós értéket, köztük a demokráciát, a jogállamiságot, valamint az alapvető és emberi jogokat, beleértve a nők jogait is, és amely a Bizottság, a Parlament és a Tanács közötti intézményközi megállapodás alapján működik, biztosítva az éves nyomon követés egységes megközelítését valamennyi tagállamban, és egyértelmű kapcsolatot biztosítva a konkrét uniós intézkedésekkel azokban az esetekben, amikor a hiányosságok továbbra sem orvosolhatók; megjegyzi, hogy a visszacsúszás elleni valamennyi intézkedésnek interszekcionális perspektívát kell tükröznie; sürgeti a Bizottságot, hogy végezzen mélyreható kutatást a nemek közötti egyenlőség elleni mozgalmakról annak érdekében, hogy mélyebb betekintést nyerjen jelenlegi műveleteikbe és finanszírozási stratégiáikba; hangsúlyozza, hogy e dinamika megértése elengedhetetlen egy modern, befogadó és toleráns Európa megőrzéséhez;

72. mély aggodalommal emeli ki a „manoszféra” terjedését; hangsúlyozza, hogy a közösségimédia-platformok által használt algoritmusok felerősítik a szélsőséges nőgyűlölő tartalmakat; sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja ki és szankcionálja azokat az online óriásplatformokat, amelyek nem teljesítik a káros tartalom eltávolítására vonatkozó kötelezettségeiket; sürgeti a Bizottságot, hogy tárja fel a fiatal férfiak és nők nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos hozzáállásának növekvő eltérését, értékelje annak társadalmi, különösen az online terekben tapasztalható következményeit, és dolgozzon ki intézkedéseket a fiúk és a fiatal férfiak körében a nemek közötti egyenlőséggel és a nők jogaival kapcsolatos nőgyűlölő, szélsőjobboldali értékek kialakulásának kezelésére és ellensúlyozására; felhívja ezért a Bizottságot, hogy mozdítsa elő az átfogó, életkornak megfelelő szexuális és párkapcsolati oktatást az iskolákban, erősítse meg a kritikai médiaműveltséget, lépjen fel a nemet érintő félretájékoztatás és dezinformáció ellen, és foglalkozzon a nemi sztereotípiák kérdésével; hangsúlyozza, hogy mélyebben meg kell érteni az incel jelenséget és ideológiát, és aktívabb politikákkal kell megelőzni a jelenséget és a

mögötte rejlő narratívát, valamint a potenciális mentális egészségügyi és biztonsági problémákat;

73. emlékeztet arra, hogy a civil társadalmi szervezetek – különösen a nőjogi szervezetek és a női emberijog-védők, köztük a humanitárius ágazatban dolgozók – alapvető és nélkülözhetetlen szerepet játszanak a fékek és ellensúlyok rendszerében az egészséges demokráciában, különösen a nemek közötti egyenlőség, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelmében és előmozdításában, különösen a politikai, társadalmi és intézményi szinten tapasztalható visszarendeződés idején; felhívja a Bizottságot, hogy ismerje el, védje meg, biztosítsa és támogassa a civil társadalmi szervezeteket, a nők emberi jogait védő szervezeteket és jogvédőket, a feminista, az LMBTIQ+-, valamint a szexuális és reproduktív jogokat támogató mozgalmakat, amelyek elengedhetetlenek az inkluzív szakpolitikai reformok előmozdításához, a diszkriminatív gyakorlatok megkérdőjelezéséhez, valamint a közösségeknek az alapvető jogok védelme érdekében történő mozgósításához az EU-ban és világszerte; megjegyzi, hogy e csoportok egyre gyakrabban válnak szélsőjobboldali és e jogokat ellenző szereplők célpontjaivá; felhívja a Bizottságot, hogy foglalja bele ezt horizontális pillérként az uniós politikákba és a nők jogaival, a nemek közötti egyenlőséggel és a hátrányos megkülönböztetés tilalmával foglalkozó civil társadalmi szervezetek védelmére és támogatására irányuló, a 2025 utáni időszakra vonatkozó nemi esélyegyenlőségi stratégiai intézkedésekbe és javaslatokba;

74. sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítson fenntartható és hozzáférhető finanszírozást a nőjogi szervezetek számára, többek között az új többéves pénzügyi kereten keresztül, és tartsa fenn és erősítse meg a civil társadalom támogatása iránti elkötelezettségét, többek között a Polgárok, egyenlőség, jogok és értékek (CERV) programon keresztül, biztosítva, hogy az továbbra is szilárd eszköz maradjon a jogokat és szabadságokat fenyegető új veszélyek kezelésére; felhívja különösen a Bizottságot, hogy tartsa fenn a CERV-et mint közvetlen irányítás alatt álló önálló programot, és jelentősen növelje annak finanszírozását az alulfinanszírozott civil társadalmi szervezetek igényeire, valamint a civil teret és az uniós értékeket fenyegető növekvő veszélyekre és kihívásokra való reagálás érdekében; sürgeti a Bizottságot, hogy tartsa fenn a programoknak a nemek közötti egyenlőségre és a nők jogaira, többek között a szexuális és reproduktív egészségre és jogokra vonatkozó ágát, valamint az olyan célzott ágakat, mint a Daphne, amelynek az új többéves pénzügyi keretben külön költségvetési sorral rendelkező önálló programnak kell maradnia a nemi alapú erőszak és a többek között az LMBTIQ-személyekkel szembeni megkülönböztetés elleni küzdelem érdekében;

75. figyelmeztet arra, hogy a nemek közötti egyenlőség elleni mozgalmak terjedését Unió-szerte előmozdító finanszírozás jelentős

része külföldi szereplőktől származik; megismétli, hogy minden finanszírozásnak összhangban kell lennie az EUSZ 2. cikkében és az Alapjogi Chartában foglalt közös uniós értékekkel, biztosítva, hogy a pénzügyi támogatás erősítse az uniós demokratikus értékeket; felhívja a Bizottságot, hogy a nemek közötti egyenlőség szempontjának érvényesítését szem előtt tartva vizsgálja felül és ellenőrizze az összes jelenlegi finanszírozást a „ne árts” elv alapján annak biztosítása érdekében, hogy az uniós források ne irányuljanak antidemokratikus és a nemek közötti egyenlőség elleni célkitűzésekre és projektekre; sürgeti a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon a nemek közötti egyenlőség előmozdítását és a civil társadalom, többek között a nőjogi nem kormányzati szervezetek támogatását célzó, megosztott irányítás alá tartozó alapok tagállamokban történő végrehajtását annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen források megszerzésére irányuló pályázati felhívásokat ne függesszék fel vagy tartsák vissza szándékosan;

76. felhívja a Bizottságot, hogy szorosan ellenőrizze az Emberi Jogok Európai Bírósága és az Európai Unió Bírósága által hozott ítéleteknek a tagállamok által történő végrehajtását, különös tekintettel a nemek közötti egyenlőségre, a megkülönböztetésmentességre és a kisebbségek jogaira, ezáltal biztosítva a nemzetközi kötelezettségeknek való teljes körű megfelelést;

***A nemek közötti egyenlőség megvalósításának horizontális eszközei***

77. felszólít a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos uniós kutatás megfelelő finanszírozására, többek között az EIGE és az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége esetében, valamint olyan eszközök révén, mint a Horizont Európa által finanszírozott, nemek közötti egyenlőségre vonatkozó tervek projektjei; jobb módszertan kidolgozását szorgalmazza, amelynek nemcsak az alapok kedvezményezettjeit kell azonosítania, hanem a programok átalakító potenciálját is; sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy csak olyan projektek kapjanak uniós forrásokat, amelyek megfelelnek az EU alapvető jogainak és elveinek, beleértve a nemek közötti egyenlőséget, a szexuális és reproduktív egészséghez és jogokhoz való hozzáférést és a nemi alapú erőszak felszámolását; sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítson mindenki számára előnyös igazságos és társadalmilag igazságos átmenetet azáltal, hogy a kulcsfontosságú kérdések kezelése érdekében a nemek szempontjából transzformatív interszekcionális stratégiát dolgoz ki, és hangsúlyozza, hogy jelentősen fokozni kell az alapvető szociális szolgáltatásokba történő beruházásokat a nők függetlenségének, egyenlőségének és emancipációjának támogatása érdekében;

78. elismeri, hogy sok nő küzd interszekcionális egyenlőtlenségekkel és megkülönböztetéssel az EU-ban, és sürgeti a Bizottságot, hogy a

2025 utáni időszakra szóló új nemi esélyegyenlőségi stratégiában és valamennyi jogalkotási és nem jogalkotási intézkedésben horizontális elvként fejlessze tovább az interszekcionalitás alkalmazását;

79. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos összes szakpolitikában foglalkozzanak az interszekcionalitással, elismerve, hogy a nemi alapú erőszakot és a megkülönböztetést tovább súlyosbítják bizonyos tényezők, például az életkor, a faji hovatartozás, az etnikai hovatartozás, a kisebbségi státusz, a fogyatékosság, a nemi identitás és a szexuális irányultság, valamint hogy ezen tényezők kölcsönhatása a megkülönböztetés többféle és egyedi formáit hozza létre, ami célzott és kontextusfüggő intézkedéseket tesz szükségessé;

80. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az intézkedések az EU egész területére kiterjedjenek, és hatékony eszközöket biztosítsanak a nemek közötti egyenlőség terén az uniós tagállamok és régióik között és azokon belül fennálló regionális egyenlőtlenségek kezelésére; hangsúlyozza, hogy ezeknek az intézkedéseknek alkalmazkodóképesnek kell lenniük, és megfelelő forrásokat kell hozzájuk rendelni a nemek közötti egyenlőtlenségek kezeléséhez, figyelembe véve az egyes régiók rendelkezésre álló erőforrásait, megközelíthetőségét és fejlettségi szintjét;

81. sajnálatosnak tartja, hogy annak ellenére, hogy a vidéki térségekben a nők létfontosságú szerepet játszanak közösségeik és a mezőgazdaság életképességének fenntartásában, hozzájárulásukat gyakran nem ismerik el, és továbbra is számos kihívással küzdenek, többek között korlátozott foglalkoztatási lehetőségekkel, a szolgáltatásokhoz való rosszabb hozzáféréssel, kevésbé fejlett infrastruktúrával és a döntéshozatalban való alulreprezentáltsággal; felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre és hajtson végre a vidéki térségekben élő nőket célzó alprogramokat és tevékenységeket;

***Intézményi környezet a nemek közötti egyenlőség megvalósításához***

82. felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg és támogassa a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó tanácsi formációt, amely a nemek közötti egyenlőségért felelős minisztereket és államtitkárokat tömöríti, és amely a nők jogaival és a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos kérdésekkel foglalkozik annak érdekében, hogy közös és konkrét intézkedéseket hozzon, többek között a Tanács elnökségein keresztül, és biztosítsa, hogy a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos kérdéseket a legmagasabb politikai szinten vitassák meg;

83. sürgeti a Bizottságot, hogy kísérje figyelemmel és ösztönözze az esélyegyenlőségi szervekre vonatkozó normákról szóló irányelv ((EU) 2024/1499 irányelv) gyors végrehajtását, és tegyen ajánlást a

tagállamok számára a működésükre és feladataikra alkalmazandó normákról annak érdekében, hogy megkönnyítse az irányelv megfelelő átültetését, és biztosítsa az esélyegyenlőségi szervek létrehozásának harmonizációját az egész Unióban; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU csatlakozzon az emberi jogok európai egyezményéhez, és felhívja a Bizottságot, hogy az EUB jogi véleményének kikérésével tegyen lépéseket e cél elérése érdekében;

84. méltatja az EIGE konstruktív együttműködését és célzott munkáját, amely döntő szerepet játszik a megfelelő adatgyűjtésben, az összehasonlítható lebontott adatok elemzésében, az uniós intézmények és a tagállamok számára készített kutatásban és iránymutatásban, valamint a nemek közötti egyenlőség szempontjából releváns uniós jogszabályok valamennyi uniós tagállamban történő végrehajtásának nyomon követésében; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az EIGE elegendő pénzügyi és emberi erőforrással és kapacitással rendelkezzen feladatai hatékony ellátásához; emlékeztet arra, hogy az EIGE folyamatosan személyzeti létszámhiánnyal küzd, amelyet tovább súlyosbított a technikai segítségnyújtás iránti megkeresések számának ugrásszerű növekedése; kéri ezért, hogy az EIGE számára allokáljanak új ideiglenes alkalmazottakat;

85. felhívja a Bizottságot, hogy a 2025 utáni időszakra vonatkozó nemi esélyegyenlőségi stratégia előkészítése és végrehajtása során aktívan konzultáljon és azokba vonja be a legkülönbözőbb hátterű és élethelyzetben lévő nőket és lányokat, többek között képviseleti szervezeteken keresztül;

86. felhívja a Bizottságot, hogy ismerje el, hogy a civil társadalmi szervezetek és a különböző szinteken tevékenykedő szereplők, például a vidéki közösségek, a helyi akciócsoportok, a helyi és regionális önkormányzatok, valamint a tudományos körök és az olyan intézmények, mint a Régiók Bizottsága, fontos szerepet játszanak a nemek közötti egyenlőség megvalósításában; felhívja ezért a Bizottságot, hogy alkalmazzon inkluzív megközelítést, és szorosan vonja be ezeket az érdekelt feleket a 2025 utáni időszakra vonatkozó nemi esélyegyenlőségi stratégia céljainak elérésébe;

87. hangsúlyozza a terület szakértőivel való együttműködés fontosságát; felhívja a Bizottságot annak biztosítására is, hogy a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos politikák megfelelő finanszírozásban és támogatásban részesüljenek helyi és regionális szinten, valamint hogy az EU kohéziós és helyreállítási alapjai tartalmazzák a nemek közötti egyenlőségre irányuló egyértelmű célkitűzésekre vonatkozó követelményeket, annak biztosítása érdekében, hogy a regionális fejlesztés hozzájáruljon a nemek közötti egyenlőtlenségek csökkentéséhez, ne pedig súlyosbítsa az egyenlőtlenségeket, mivel azok közvetlen hatást gyakorolnak a nemek közötti egyenlőséget érintő számos területre, például a foglalkoztatásra, az oktatásra, a

gondozási infrastruktúrára, az egészségügyre, az erőszak áldozatává vált nők támogatására, valamint a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő várostervezésre és közlekedésre;

88. felhívja a Bizottságot, hogy az EIGE-vel és az Eurostattal együttműködve biztosítsa és javítsa az összehasonlítható, nemek szerint lebontott adatok rendszeres, megbízható és megfelelő gyűjtését, jelentését és elemzését uniós és tagállami szinten; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki közös nyomonkövetési módszertant az adatgyűjtésre, amennyiben az nem áll rendelkezésre, és hangsúlyozza, hogy horizontális uniós fogalommeghatározásokat kell kidolgozni a nemi szempontú hatásvizsgálatok megkönnyítése érdekében az uniós szakpolitikai területeken; felhívja a Bizottságot, hogy javítsa különösen a nemi alapú erőszak, többek között a nőgyilkosságok, a nemi erőszak és más szexuális erőszak megelőzésére, büntetőeljárás alá vonására és szankcionálására vonatkozó adatgyűjtést azáltal, hogy átfogó és összehasonlítható adatokat rögzít mind az áldozatokról, mind az elkövetőkről, nem, korcsoport, az áldozat és az elkövető közötti kapcsolat, valamint a bűncselekmény típusa szerint bontva, a nők elleni erőszak és a családon belüli erőszak elleni küzdelemről szóló irányelvben felsoroltak szerint, és amennyiben lehetséges, nemi identitás, faji vagy etnikai származás, szexuális irányultság, nemi jellemzők, fogyatékosság és állampolgársági státusz szerinti bontásban, és biztosítsa, hogy az adatokat rendszeresen felülvizsgálják és felhasználják a szakpolitikai döntéshozatal, az erőforrások elosztása és a szexuális és egyéb nemi alapú erőszak megelőzését és kezelését célzó egyéb intézkedések megalapozására; ösztönzi a tagállamok civil társadalommal való együttműködését az áldozatok jogainak biztosítása és konkrét szakpolitikák kidolgozása terén;

89. hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó szakpolitikák kidolgozásának előfeltétele a megfelelő források elkülönítése és a 2025 utáni időszakra vonatkozó nemi esélyegyenlőségi stratégia végrehajtása;

°

° °

90. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.